

คืนสู่เหย้า
กิ่งศตวรรษร่มเมตตาศึกษา

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๔
ณ เชียงใหม่ ไนท์ ซาฟารี

กำหนดการ
งานคืนสู่เหย้า “กึ่งศตวรรษเมตตาศึกษา”

๑๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๔

ณ เชียงใหม่ ไนท์ซาฟารี

- ๑๘.๐๐ น. - ลงทะเบียน รับของที่ระลึก
- Welcome Drink
 - วงดนตรีบรรเลงเพลง
 - พิธีกรประชาสัมพันธ์งานเลี้ยง
- ๑๙.๐๐ น. - ประธานในพิธีเดินทางมาถึง
- นำเสนอสื่อผสม ๕๐ ปีเมตตาศึกษา เกี่ยวกับการสืบสานเจตนารมณ์ของพระพุทฺพจนวราภรณ์
 - ประธานจัดงาน กล่าวรายงานต่อประธานในพิธี
 - ประธานในพิธีมอบของที่ระลึกแก่ผู้สนับสนุนในการจัดงาน กล่าวชื่นชมการจัดงาน และกล่าวเปิดงาน
 - ศิษย์เก่าร่วมร้องเพลงมาร์ชเมตตาศึกษา
- ๒๐.๐๐ น. - รับประทานอาหาร จักรวงวัลหางบัตร และชมการแสดงตามอัธยาศัย
- การแสดงดนตรี วงรักซ์อินทนนท์ และวงนกล โดย อ.สมเกียรติ สุริยราช
 - การแสดงจากชมรมรักษาศิลปวัฒนธรรมเชียงใหม่ โดย อ.เสถียร นันทวงศ์
- ๒๓.๐๐ น. - ปิดงาน

เพลงมาร์ชเมตตาศึกษา

สว่าง เรืองสวัสดิ์

สถาบันการศึกษาเมตตาเชียงใหม่ ยุวพุทธรวมใจได้เกื้อหนุน
เทพกวีท่านดีเหลือช่วยเกื้อกูล ได้ให้ความอบอุ่นหนุนแนะทาง
เป็นสถานศึกษาอันทรงคุณ ครูอาจารย์เกื้อกูลอยู่มีห่าง
ศิษย์เก่าใหม่ร่วมใจทุกทิศทาง พวกเราต่างสามัคคีมีน้ำใจ
นับเป็นศรีเวียงพิงค์มิ่งล้านนา ทั่วทิศาภุมิที่เปรียบได้
ขอเทิดเกียรติคุณเมตตาศึกษาเชียงใหม่ ตราบนทีปึงใหญ่หยุดไหลเอย

เพลงภูมิใจเมตตา

ชิตชล จรรย์สืบศรี

เมตตาศึกษา ของเรา เราภาคภูมิใจ เราตั้งใจใฝ่เรียน
เมตตาศึกษา จะชู ความรู้คู่ธรรม จำไว้เป็นอาจณ
จะหนักจะเบา เท่าไทร เราตั้งใจเรียน เพียรพากไปให้รุ่งเรือง
จะจดจำ ทุกคำ ครูย่าครูเตือน เตือนให้เราได้ดี
เรียนดี แต่ไม่มีทุน ร่างกายสมบูรณ์ ความประพฤติดี
พวกเราจำหลักสี่ข้อนี้ เราถึงมีวันนี้สืบมา
ตั้งปณิธาน สัญญาว่าจะไม่ลืม คึนหวนมาบ้านเรา
กลับมาพร้อมใจ ช่วยกัน สร้างฝันวันหน้า เพื่อเมตตาของเรา

บทบรรณาธิการ

เมตตาศึกษาก่อตั้งมากว่าครึ่งศตวรรษ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๐๒ (วันวิสาขบูชา) ถึงปีนี้ก็ย่างเข้าปีที่ ๕๒ ศิษย์เมตตาศึกษารุ่นที่ ๔๗ กำลังสำเร็จการศึกษา จำนวนศิษย์เก่ากว่า ๔,๖๐๐ คนที่ผ่านรั้วเหลือง-น้ำเงินของเราไปสู่ที่ต่าง ๆ ตัวเลขเหล่านี้เป็นจำนวนไม่น้อยสำหรับองค์การกุศลที่ก่อตั้งตามอุดมคติรับเด็กที่มีสมบัติ “เรียนดี ไม่มีทุน ร่างกายสมบูรณ์ ความประพฤติดี” มาให้ได้รับการศึกษา ผลงานเหล่านี้กระจายไปทั่วประเทศและทั่วโลก สร้างความภูมิใจแก่พระเดชพระคุณหลวงพ่อ “พระพุทธพจนวราภรณ์” และครูบาอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง

การจัดงาน “กึ่งศตวรรษเมตตาศึกษา” เป็นการประกาศคุณงามความดีของหลวงพ่อ สร้างจิตสำนึกของศิษย์เมตตาศึกษาให้หวนกลับมาชื่นชมในสถาบันของเราและกลับมาช่วยเหลือเกื้อกูลรุ่นน้อง ๆ เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ของหลวงพ่อให้ยั่งยืน ขอขอบคุณพี่น้องและผองเพื่อนที่ร่วมกันคิดร่วมกันทำด้วยความมุ่งมั่น ต้องการให้งานมีรูปแบบที่สมบูรณ์ ต้องใช้เวลาใช้ความเสียสละระดมความคิดและความสามารถอย่างหลากหลาย โดยไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยาก และขอบคุณผู้มีอุปการคุณที่ช่วยเหลือให้การจัดงานครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอแสดงความยินดีกับศิษย์เมตตาศึกษาทุกคนที่มีวันนี้และได้มีโอกาสมาพบกันในงานพบปะสังสรรค์ครั้งนี้ ขอให้ระลึกเสมอไปว่า ไม่ว่าวันนี้เราจะเป็นอย่างไร มีสถานะอย่างไรก็ตาม เรามีจุดเริ่มต้นโดยเป็นลูกของหลวงพ่อด้วยกัน เราเป็นศิษย์ของครูบาอาจารย์เดียวกัน เราเป็นทายาทของเหลือง-น้ำเงิน เราเป็นพี่เป็นน้องของกันและกัน และจะเป็นตลอดไป

หลวงพ่อมุ่งมั่นก่อตั้งโรงเรียนเมตตาศึกษาด้วยคุณธรรม “โลโกปตถมภิกา เมตตา - เมตตาเป็นเครื่องค้ำจุนโลก” ครูบาอาจารย์ได้พยายามสร้างพวกเราด้วยปรัชญาของโรงเรียนว่า “สร้างคนให้มีคุณธรรม เพื่อค้ำจุนสังคม” ดังนั้นเมื่อเราสำเร็จเป็นศิษย์เมตตาศึกษาแล้ว หลวงพ่อได้มอบความเป็น “เจ้าของโรงเรียน” ไว้ให้พวกเราทุกคน เราต้องกลับมาสืบทอดเจตนารมณ์ของเมตตาศึกษา ช่วยกันสร้างทายาทเมตตาศึกษาต่อไป อย่างไม่สิ้นสุด เพื่อน้อมเป็นกตัญญู กตเวทิตาคุณแด่หลวงพ่อและครูบาอาจารย์ตลอดไป

กองบรรณาธิการ

หลวงพ่อกับเมตตาศึกษา

สนิท บุญแลน

ด้วยดวงจิตคิดสรรปั้นเด็กน้อย

เพื่อชาติป่าวกล่าวยลว่าคนดี

ท่านจึงร่วมเบิกทางสร้างฐานราก

มาฝึกหัดตัดนิสัยให้รู้งาน

ด้วยความรักดูแลตั้งแม่พ่อ

คอยแนะนำพรำว่าตั้งหน้าเพียร

ว่า “หลวงพ่อ” ประหนึ่งพ่อผู้ก่อร่าง

ปลูกادنแนวแผ้วถางทางเตียนงาม

ให้ออกสู่โลกกว้างอย่างองอาจ

มีหลักฐานการงานอันแสนมั่นคง

จากวันนั้นจวบจนวันนี้เดือนปีผ่าน

ท่านยังมั่นสรรสร้างทุกอย่างพลี

คำ “หลวงพ่อ” กับ “เมตตา” จึงมาคู่

เหล่าประชาเห็นผลสร้างต่างชื่นชม

จึงร่วมมือร่วมใจให้แต่ต้น

สละทรัพย์บำรุงด้วยช่วยเมตตา

มาบัดนี้ด้วยเวลาพาผ่าน

ควรหรือยังทั้งเราท่านประสานกัน

ท่านเคยหนักให้พักกายสบายท่าน

“เมตตา” ดำรงไปได้นานเนา

จากป่าดอยแดนไกลให้ห้องศรี

สร้างสังคมบ้านพงพีให้ทันการณ์

นำเด็กจากทุ่งกว้างต่างสถาน

วิชาการท่านจัดให้ได้เล่าเรียน

เอาใจจ่อให้บุตรหลานได้อ่านเขียน

เหล่านักเรียนจึงขนานท่านอีกนาม

ท่านสรรสร้างอนาคตลดชวากหนาม

ให้ศิษย์ตามก้าวไปตั้งใจ

ให้เปรี๊ยะปราดทันสังคมสมประสงค์

และดำรงชีพตนเป็นคนดี

สี่สิบแปดขวบกาลท่านไม่หนี

เพื่อเด็กที่ยากไร้ในสังคม

ปรากฏอยู่ครั้งประเดิเริ่มปฐม

ล้วนนิยมนงานหลวงพ่อก่อทำมา

ร่วมกุศลวิยาทานการศึกษา

กุมารจึงได้เรียนอ่านเขียนกัน

กายสังขารล่วงไปไม่คืนผัน

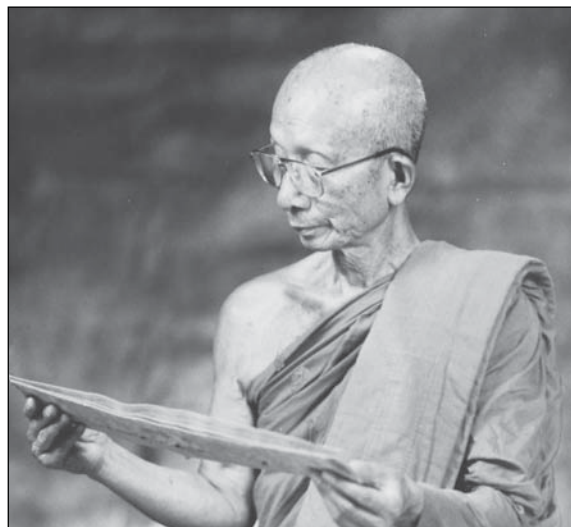
ช่วยบุกบั้นรับช่วงต่อหลวงพ่อเรา

เรามาสานสร้างต่อไปไม่ขาดเขลาเพื่อ

“หลวงพ่อ” เราจะสุขใจไปชั่วนาน...

พระพุทธพจนวราภรณ์ (หลวงปู่จันทร์ กุสโล)

พระพุทธพจนวราภรณ์นามเดิมจันทร์แสงทองเกิดเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๐ เป็นบุตรของ นายจารินโต๊ะ และ นางแสง แสงทอง เมื่ออายุได้ ๑๕ ปี ได้บรรพชาเป็นสามเณร ณ วัดเจติยหลวงวรวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่ออายุครบ ๒๐ ปี ได้ทำการอุปสมบท ณ วัดเจติยหลวงวรวิหาร ได้รับฉายาว่า “กุสโล” พระพุทธพจนวราภรณ์ได้มรณภาพลงเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ ในเวลา ๑๘.๓๓ น. ณ วัดเจติยหลวงวรวิหาร ด้วยโรคถุงลมโป่งพองและโรคปอด

การศึกษา

พระพุทธพจนวราภรณ์ ได้เข้าเรียน จนได้รับวิทยฐานะ นักธรรมเอก ในปี พ.ศ. ๒๔๘๒ และเปรียญธรรม ๕ ประโยค ในปี พ.ศ. ๒๔๘๒ นอกจากนี้ยังได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ ทางด้าน การพัฒนาจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายแห่งของไทย ได้แก่

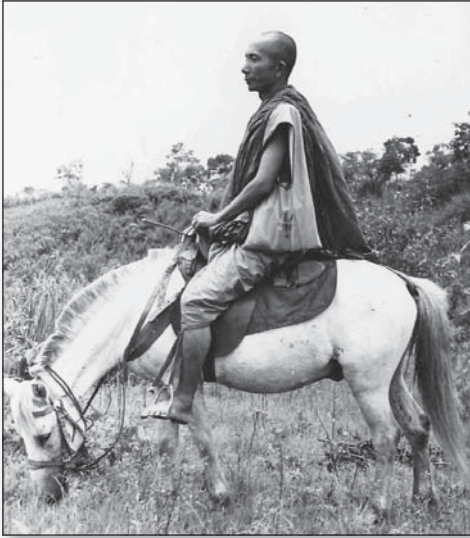
- พ.ศ. ๒๕๓๐ ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต เกิตติมศักดิ์ สาขาพัฒนาชุมชน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- พ.ศ. ๒๕๓๒ ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตเกิตติมศักดิ์ สาขามนุษยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พ.ศ. ๒๕๓๒ ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิตเกิตติมศักดิ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- พ.ศ. ๒๕๓๘ ปริญญาเทคโนโลยีการเกษตรดุษฎีบัณฑิตเกิตติมศักดิ์ สาขาการวางแผนและพัฒนาชนบท จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้

นอกจากนี้ท่านยังได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติมากมาย อาทิ เป็นศิลปินแห่งชาติ ด้านวัฒนธรรมสาขามัณเฑียรบาล และพระสงฆ์นักพัฒนาดีเด่น เป็นต้น

สมณศักดิ์

- พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตร ในราชทินนามที่ “พระครูวินัยโกศล”
- พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญเปรียญ ในราชทินนามที่ “พระวินัยโกศล”
- พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นพระราชาคณะชั้นราช ในราชทินนามที่ “พระราชวินยาภรณ์”
- พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นพระราชาคณะชั้นเทพ ในราชทินนามที่ “พระเทพกวี”
- พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพระราชาคณะชั้นธรรม ในราชทินนามที่ “พระธรรมดิลก”
- พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นพระราชาคณะเจ้าคณะรอง ชั้นหิรัญบัฏ ในราชทินนามที่ “พระพุทธพจนวราภรณ์”
- พ.ศ. ๒๕๔๗ ท่านได้ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะภาค ๔-๕-๖-๗ ฝ่ายธรรมยุติ

พระพุทธพจนวราภรณ์กับการพัฒนาชนบท

สำหรับงานด้านการพัฒนานั้น ได้เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เมื่อพระพุทธพจนวราภรณ์ ได้รับอาราธนาจากนายอำเภอเมืองเชียงใหม่ ให้ไปแสดงธรรมอบรมประชาชนในเขตอำเภอเมือง ท่านได้พบปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาว่า มีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แล้ว แต่ไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีฐานะยากจน จึงไม่สามารถส่งเสียบุตรหลานให้เรียนต่อได้ ท่านจึงเกิดแรงบันดาลใจ ดำเนินการก่อตั้งมูลนิธิเมตตาศึกษา และขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียนเมตตาศึกษา ให้การศึกษาเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายใด ๆ จากประสบการณ์ในการดำเนินงานโรงเรียนเมตตาศึกษามาเป็นระยะเวลา ๑๕ ปี ท่านได้เกิดความคิด ขึ้นมาว่า การให้การศึกษาแก่นักเรียนที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีฐานะยากจน ก็เป็นการสร้างโอกาสให้แก่ เยาวชนที่ด้อยโอกาส ให้ได้รับการศึกษามากขึ้น มีทางที่จะช่วยตัวเองและครอบครัวได้ในอนาคต แต่ในขณะที่เดียวกันในสังคมชนบทส่วนใหญ่ที่ยังมีปัญหาความยากจน ขาดโอกาสทางการศึกษา มีความรู้ น้อย ขาดทุนทรัพย์ที่จะนำมาลงทุนประกอบอาชีพ และขาดผู้นำในการดำเนินชีวิต

เหตุที่เป็นแรงบันดาลใจอีกประการหนึ่งคือ ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธ นับถือพระพุทธศาสนา การนับถือพระพุทธศาสนาของชาวไทยมุ่งแต่แสวงหาบุญ ทำบุญด้วยความปรารถนาสุขในโลกหน้า ไม่ได้นำพระธรรมคำสั่งสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาปฏิบัติหรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน แม้แต่การแก้ปัญหาความยากจน ก็จะแก้ด้วยการทำบุญ ไม่คำนึงถึงเหตุแห่งความยากจนที่สำคัญคือ การหมกมุ่นในอบายมุข ได้แก่ การเป็นคนเกียจคร้าน นักเลงการพนัน นักเลงสุรา ยาเสพติด ฟุ่มเฟือย ไม่รู้จักประมาณการในการใช้จ่าย เป็นต้น

เยาวชนไทยชายหญิงในชนบท เมื่อขาดโอกาสทางการศึกษามีความรู้ น้อย ความกระตือรือร้น เพื่ออนาคตของชีวิตก็ไม่มี ส่วนมากจะเป็นคนว่างงาน มักจะหมกมุ่นไปในทางอบายมุข ตี๋มสุรา เล่นการพนัน ส่วนเยาวชนสตรีก็ดิ้นรนไปทำงานในเมือง บางคนประกอบอาชีพเป็นหญิงบริการ เพราะความยากจน พระพุทธพจนวราภรณ์ได้เล็งเห็นว่าการจะแก้ปัญหาดังกล่าว จะต้องแก้ไขที่ต้นเหตุของ ปัญหา ได้แก่ การทำให้คนชนบทขยัน ประหยัด เห็นโทษของอบายมุข เสียสละ และการเสริมสร้าง กิจกรรมที่ทำให้เกิดความสามัคคี การพัฒนาชนบทนั้นจะต้องพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและทาง ด้านจิตใจพร้อมกัน สรุปรวมจิตใจที่ทำให้พระพุทธพจนวราภรณ์ ก่อตั้งมูลนิธิศึกษาพัฒนาชนบท ได้แก่

๑. เห็นชาวชนบทที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา
๒. เห็นชาวชนบทที่ว่างงาน หมกมุ่นอยู่แต่เรื่องอบายมุข
๓. เห็นชาวชนบทที่ประสบปัญหาความอดอยากยากจน
๔. ได้ทราบเรื่องเยาวชนสตรีที่ไปประกอบอาชีพเป็นหญิงบริการ

ดังนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ พระพุทธพจนวราภรณ์ (ขณะนั้นท่านมีสมณศักดิ์เป็น พระราชวินยานุภาคย์) จึงได้ร่วมมือกับชาวพุทธกลุ่มหนึ่งที่มีศรัทธา และต้องการอุทิศตัวเองเพื่อสนับสนุนการดำเนิน งานทางด้านชนบท จัดตั้ง “มูลนิธิ

ศึกษาพัฒนาชนบท” ขึ้น และได้รับอนุญาตให้จัดทะเบียนลำดับที่ ๙๑๑ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อมาเมื่อท่านได้รับแต่งตั้งให้ไปราชการเป็นเจ้าอาวาส วัดป่าตาราภิรมย์ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ จึงได้ย้ายที่ทำการมูลนิธิไปอยู่ที่วัดป่าตาราภิรมย์เป็นการถาวรตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ งานพัฒนาของมูลนิธิฯ ได้ดำเนินก้าวหน้าขึ้นมาเป็นลำดับด้วยการพัฒนาแบบผสมผสานและครบวงจรในระดับหมู่บ้าน โดยขยายขอบเขตของพื้นที่ดำเนินงานอยู่ใน ๓ จังหวัด คือ เชียงใหม่ ลำพูน และแม่ฮ่องสอน มีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต อาชีพ การศึกษาและสิ่งแวดล้อม อันหมายถึงท้องถิ่นของเกษตรกรที่ยากจนในชนบทให้อยู่ดีกินดี มีความรู้ความสามารถในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับชุมชน มีการรวมกลุ่มกันทำงาน ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีจิตสำนึกในการพิทักษ์ทรัพยากร และผลประโยชน์ของคนในชุมชนร่วมกัน รวมทั้งรู้จักดำเนินชีวิตให้ถูกต้องตามหลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนา

การดำเนินงานสนับสนุนและส่งเสริมกลุ่มเป้าหมายให้บรรลุผลได้ ทางมูลนิธิฯ ได้วางแนวทางในการส่งเสริมไว้ดังต่อไปนี้ (สมนึก ธิระณะลิขะ, ๒๕๓๘)

๑. ส่งเสริมองค์กรชาวบ้านให้เข้มแข็ง เนื่องจากตระหนักว่า การพัฒนาแบบรวมศูนย์จากส่วนกลาง ทำให้คนในชุมชนถูกลดศักยภาพลงเรื่อยๆ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเลือนหายไป องค์กรชาวบ้านเดิมอ่อนตัวลง ชาวบ้านเกิดความรู้สึกรังเกียจความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกมากขึ้น ดังนั้นมูลนิธิฯ เห็นว่าการแก้ไขปัญหามุขชุมชนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอำนาจการพึ่งพาตนเองของคนในชุมชนเป็นสำคัญ

๒. ให้การศึกษาที่เหมาะสมกับคนในชุมชน เป้าหมายที่สำคัญก็เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกของคนในชุมชน ร่วมมือกันแก้ไขปัญหามุขชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตโดยอาศัยศึกษานอกระบบเข้าช่วย

๓. วัดหรือพระสงฆ์ คือผู้นำในการพัฒนาสังคม เพื่อส่งเสริมให้พระสงฆ์เข้ามามีบทบาทในการพัฒนา ทั้งในฐานะของผู้ชี้แนะการประพฤติปฏิบัติให้แก่ประชาชน ไม่ให้หลงใหลไปกับกระแสวัตถุนิยมจนเกินขอบเขต และในฐานะของผู้ส่งเสริมการแก้ไขปัญหามุขของคนที่ยังไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หลักการดำเนินงานของมูลนิธิศึกษาพัฒนาชนบท คือ “ส่งเสริมกลไก มุ่งสอนวิทยา ดำรงศาสนา พัฒนาท้องถิ่น”

(๑) ส่งเสริมกลไก มุ่งส่งเสริมสนับสนุนในการรวมกลุ่ม จัดตั้งองค์กรชาวบ้านให้เข้มแข็ง ก่อตั้งกองทุนหรือสถาบันในทางเศรษฐกิจของชุมชน โดยหลักการและวิธีการสหกรณ์ ส่งเสริมกิจกรรม โครงการทางการเกษตรกรรม ในหน่วยเกษตรพัฒนา ส่งเสริมกิจกรรมโครงการทางด้านงานหัตถกรรม งานฝีมือในหน่วยเมตตานารี

(๒) มุ่งสอนวิทยา มุ่งให้การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาความรู้ ทักษะ ความสามารถในการผลิต และการบริหาร การจัดการในรูปแบบการอบรม สัมมนา ทัศนศึกษา ศึกษานอกสถานที่ โดยมีเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิฯ เป็นคู่มือประสานงาน และให้คำปรึกษา

(๓) ดำรงศาสนา การนำหลักธรรมคำสอนในทางพระพุทธศาสนา มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชนบท เพื่อแก้ปัญหามุขด้านจิตใจ ในรูปแบบของการอบรมสอดแทรกธรรมะ ข้อคิดตามโอกาสต่างๆ โดยประธานมูลนิธิฯ (พระพุทธรูปนวาราภรณ์) ตัวแทนพระสงฆ์ที่อยู่ในชุมชน เจ้าหน้าที่ พร้อมกับคัดเลือกธรรมะมาเป็นคุณสมบัติของสมาชิก รวม ๔ ข้อ คือ

- (๑) เพิ่มพูนความขยัน (ขยัน)
- (๒) แข่งขันกันประหยัด (ประหยัด)
- (๓) ฝึกหัดทำความดี ซื่อสัตย์
- (๔) สามัคคีร่วมชาติ (สามัคคี)

สนับสนุนให้พระสงฆ์มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนในด้านการจัดให้มีการศึกษาอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และสนับสนุนกิจกรรมที่พระสงฆ์แต่ละรูปคิดขึ้น หรือดำเนินการอยู่และสอดคล้องกับนโยบายของมูลนิธิฯ ด้วยการจัดตั้ง “กลุ่มสังฆพัฒนาชุมชนล้านนา” ขึ้นมา

(๔) **พัฒนาท้องถิ่น** มุ่งสนับสนุนให้ชาวบ้านในชนบทเกิดสำนึกที่รักและหวงแหนอาชีพ เพื่อนบ้าน วัฒนธรรม ประเพณี และสิ่งแวดล้อม ไม่คิดละทิ้งถิ่นฐาน มีการอนุรักษ์พัฒนาฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ความคิดที่ว่า “ไม่หลงของเก่า ไม่เมาของใหม่” (ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์, 2546)

สำหรับการดำเนินงานภาคปฏิบัตินั้น มูลนิธิฯ แบ่งการดำเนินงานออกเป็น ๓ หน่วยงาน คือ หน่วยงานเกษตรพัฒนาหน่วยเมตตาตนาารี และสำนักงานมูลนิธิศึกษาพัฒนาชนบท (อธินันท์ อ่ำบุญ, ๒๕๔๐) โดยหน่วยงานพัฒนา เป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานในพื้นที่หมู่บ้านเขต จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน และแม่ฮ่องสอน โดยมีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสนามเข้าไปเป็นผู้ประสานงานประจำหมู่บ้านร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้าน หน่วยงานพัฒนามีเป้าหมายที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิกที่เป็นเกษตรกรในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ ความสามารถทางการผลิต และการจัดการผลผลิตงานทางการเกษตรกรรม ทั้งในระบบการเกษตรเชิงอนุรักษ์ และการเกษตรแผนใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดองค์กร เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหมู่บ้าน และมีการรวมตัวกัน

เป็นกลุ่มเครือข่ายตามรูปแบบและวิธีการสหกรณ์ โดยประกอบด้วยโครงการต่างๆ ได้แก่ โครงการส่งเสริมและฝึกอบรม ทางด้านการเกษตร และการจัดการกลุ่ม โครงการเงินทุนหมุนเวียน โครงการศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน โครงการธนาคารควาย – วัว โครงการธนาคารข้าว หน่วยเมตตาตนาารี เป็นหน่วยงานที่มุ่งส่งเสริมกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเยาวชนสตรี และแม่บ้านให้มีบทบาทในการพัฒนาชุมชนร่วมกับงานในหน่วยเกษตรพัฒนา โดยเน้นการรวมกลุ่มสตรี และส่งเสริมความรู้ วิชาชีพหัตถกรรม และงานฝีมือประเภทต่างๆ เพื่อเป็นอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว นอกเหนือจากงานภาคเกษตรกรรม

พระพุทธพจนวราภรณ์ได้ดำริว่าสังคมพัฒนาที่แท้จริง คือ เศรษฐกิจและจิตใจ ต้องแก้ไขพร้อมกัน การแก้ไขปัญหาสังคมจะต้องให้ความสำคัญต่อกลุ่มคนที่มีปัญหาหนักที่สุดลำดับแรก นั่นคือ กลุ่มคนที่ยากจนโดยเฉพาะที่อยู่ในชนบท ปัญหาสังคมเมืองที่กำลังแออัดด้วยการพัฒนาวัตถุจนเกินขอบเขต และการหลั่งไหลเข้ามาของคนในชนบท เป็นเครื่องยืนยันชัดเจนว่าการพัฒนาชนบทที่ผ่านมาประสบความสำเร็จล้มเหลว คนในชนบทไม่สามารถพึ่งตนเองและมีได้รับการส่งเสริมให้สามารถรองชีพได้อย่างปกติ บนพื้นฐานอาชีพการเกษตร เมื่อชาวบ้านในชนบทถูกละเลย อีกทั้งแนวคิดการพัฒนาในลักษณะก่อให้เกิดความรู้สึกพึ่งพาความช่วยเหลือจากภายนอก เช่นนี้ทำให้ต้องถูกเอารัดเอาเปรียบอย่างไม่รู้ที่สิ้นสุด

ทิศทางการพัฒนาชนบทอย่างแท้จริงจึงอยู่ที่การส่งเสริมให้เกิดการรวมตัวของชาวบ้านให้เป็นองค์กรอย่างเข้มแข็ง มีอำนาจตัดสินใจในการเลือกวิถีทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับปัญหาของชุมชนของตนเอง องค์กรหรือหน่วยงานภายนอกจะต้องทำหน้าที่ในการเอื้ออำนวยให้ชาวบ้านเกิดความรู้สึกพึ่งตนเอง ไม่กำหนดแบบแผนการเปลี่ยนแปลงชุมชนในลักษณะตายตัว ดังที่นิยมปฏิบัติทั่วไปเช่นนี้ จึงจะเป็นการพัฒนาแบบยั่งยืนอย่างแท้จริง

ปัจจุบันมูลนิธิฯ เป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ได้รับการยอมรับในการพัฒนาชนบทมากองค์กรหนึ่งทั้งในระดับภูมิภาคเดียวกัน และในระดับประเทศ รวมทั้งได้รับการยกย่องในหมู่องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรสาธารณกุศลจากต่างประเทศหลายองค์กร การดำเนินงานของมูลนิธิฯ ตลอดระยะเวลาสี่สิบปี ได้เป็นตัวอย่างหนึ่งของการสร้างพลังชุมชน โดยการนำหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนามาผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้ทำให้ชุมชนในชนบทที่เข้าร่วมโครงการมีความเข้มแข็ง ลดการพึ่งพาจากภายนอกและสามารถพึ่งตนเองได้

ภาพกิจกรรม 4 สี

ภาพกิจกรรม 4 สี

สารจากผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเมตตาศึกษา

สีล กิเรว กลยาณ
ผู้รักษาศีลได้ เป็นความดี

ศีล คือ การสำรวมระวางตั้งใจที่จะรักษากายและวาจาให้เป็นระเบียบเรียบร้อยจัดได้ว่าเป็นความดีความชอบประกอบด้วยสัมมาปฏิบัติ ศีลของคฤหัสถ์ได้แก่ เบญจศีล คือ ศีล ๕ และอุโบสถศีล คือ ศีล ๘ ศีลเป็นหลักเบื้องต้นแห่งการปฏิบัติธรรมไปสู่ทางสวรรค์และพระนิพพานได้ในที่สุดเหมือนการศึกษาที่ต้องเริ่มจากชั้นประถมไปถึงมัธยมแล้วจึงถึงชั้นอุดมศึกษา ดังนั้นศีลจึงเป็นบรรทัดฐานสำหรับให้คนประพฤติดีหนีความชั่ว ทำตัวพ้นจากกิเลสต้นตออย่างหยาบที่จะเกิดขึ้นทางกายและ

วาจาเพราะศีลนั้น เป็นข้อปฏิบัติสำหรับรักษากายและวาจาให้เรียบร้อย ผู้ที่รักษาศีล ๕ ได้ทุกวันตลอดปีจะมีแต่ความสงบเรียบร้อยไม่สร้างความเดือดร้อนใด ๆ ให้แก่ตนเองและส่วนรวมหากประชาชนสักครึ่งประเทศพร้อมใจกันรักษาศีล ๕ อย่างเคร่งครัด เชื่อแน่ว่าอาจจจะสามารถลดปัญหาอาชญากรรมลงได้ไม่น้อยเลย มีพระบาลีที่มาในขุททกนิกายเถรคาถาได้กล่าวสรรเสริญผู้มีศีลไว้ดังนี้

อิเรว กิตติ ลภติ เปจจ สคเค จ สุมโน

สพพตถ สุมโน ธีโร สีเลสุ สุตมาหิโต.

ผู้มีปัญญา มั่นคงดีแล้วในศีล ย่อมได้รับชื่อเสียงในโลกนี้

ละโลกนี้ไปแล้วย่อมดีใจในสวรรค์หรือย่อมดีใจในที่ทั้งปวง

ในเวลาที่พระท่านให้ศีลจบลง ในตอนท้ายของศีลจะเป็นบทสรุปศีลอันเป็นการแสดงถึงอานิสงส์ของศีลว่า “อิมานิ ปญจ สีกขาปทานิ, สีเลน สุขตี ยนติ, สีเลน โภคสมปทา, สีเลน นิพพุตี ยนติ, ตสฺมา สีลํ วิโสธเย” แปลว่า ศีลทั้ง 5 ประการนี้ ผู้ใดรักษาดีแล้ว ผู้นั้นย่อมไปสู่สุคติได้ ผู้นั้นย่อมได้โภคสมบัติ ผู้นั้นย่อมเข้าถึงพระนิพพานได้เพราะศีล เพราะฉะนั้นพึงชำระศีลของตนให้บริสุทธิ์

ฉะนั้นขอให้ท่านสาธุชนนำเรื่องศีลไปพิจารณาและนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเจริญ แก่ตนสืบไป

พระราชเจติยาจารย์

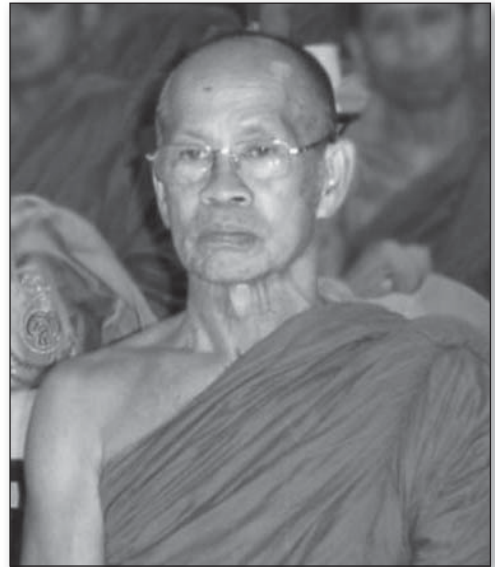
เจ้าอาวาสวัดเจติยหลวงวรวิหาร

สารจากประธานมูลนิธิเมตตาศึกษา

เหลียวหลังมองโรงเรียนเมตตาศึกษา ใจหวนระลึกถึงโรงเรียน ซึ่งตั้งอยู่ห้องสมุดพุทธสถานหลังคามุงด้วยหญ้าคา อยู่สี่แยกวัดอู่คุด ไฟเขียวไฟแดงในปัจจุบัน ในอดีต พ.ศ. ๒๕๐๓ ธีระเดช ผู้กำกับยื่นตรงกลางถนน ทำหน้าที่ตำรวจจราจร อยู่ใกล้จวนผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ได้เกิดความคิดจากผู้ที่ก่อตั้งโรงเรียนเมตตาศึกษา ได้รับอุปถัมภ์ผู้มีใจบุญทั้งหลาย เป็นต้นว่า พระเดชพระคุณพระวินัยโกศล จันทร์ กุศลมหาเถระ (พระพุทฺธพจนวราภรณ์) รองเจ้าอาวาสวัดเจติยชลวง คณะหอธรรมนายสุวรรณ กฤษธรรม รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน นายวิวัฒน์ ชัยรัตน์ ศึกษาธิการอำเภอเมืองเชียงใหม่ นายอุทัย โกมลมิศร์ ยุวพุทธิกสมาคมจังหวัดเชียงใหม่ นายกระดิง โอวาสสาร ประชาสงฆ์จังหวัด นายสุนทร จันทรวงศ์ หลาย ๆ ท่าน และผู้อุปถัมภ์โรงเรียน คือ คุณนายกิมเฮียง นวกร ผู้สร้างอาคารเรียนนวกรและได้อุปถัมภ์จากพระเดชพระคุณญาติโยม ผู้ปกครองนักเรียน และสาธุชนเป็นจำนวนมาก ได้มีจิตเมตตาช่วยเหลือสงเคราะห์โรงเรียน จึงได้เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ปีแรก จนถึง ๕๐ ปี ปัจจุบันนี้ ผู้เขียนได้สอบวิชาหน้าที่พลเมืองศีลธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ - ๗ บุพพการีเหล่านั้นล้มหายตายจาก ลูกเมตตาศึกษาไปแล้ว ลูกเมตตาจะกล่าวจะพูด จะขอขอบพระคุณว่าอย่างไรดี ทุกคนคงจะคิดด้วยจิตใจสำนึก หวนระลึกคิดถึง ลูกเมตตาศึกษาบางคนคงถึงแก่กรรมไปแล้วก็มี ความตายไม่มีเครื่องหมาย ไม่มีนายประกัน จะตายวันไหนไม่สามารถรู้ได้

โรงเรียนเมตตาศึกษาทั้งที่ตั้งอยู่พุทธสถานก็ดี ตั้งอยู่ที่ซากเก่าวิหารวัดสุขขมณังกีดี บุพพการีได้สอนผลิตผลงานการศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมต้น มัธยมปีที่ ๓ นักเรียนเรียนจบแล้ว ได้ไปเรียนต่อโรงเรียนอื่น ๆ ได้ไปสมัครเป็นตำรวจ ทหาร ครูอาจารย์ นายแพทย์ ตลอดจนพ่อค้าประชาชน จึงได้สำนึกถึงบุพพการีเมตตาศึกษาที่ได้จัดสรรหา การศึกษาเล่าเรียน มอบเป็นมรดกการศึกษา ให้เกิดปัญญา เป็นทรัพย์อันประเสริฐ ดียิ่งกว่าแก้วแหวนเงินทอง เหมือนพุทธโอวาทข้อที่ว่า “ปัญญาตนัน เสตฐ” ปัญญาเป็นแก้วอันประเสริฐ

ในโอกาสที่โรงเรียนเมตตาศึกษา ได้มีอายุถึง ๕๐ ปี ที่เรียกว่า ห้าทศวรรษ ครึ่งร้อยปี คณะครูนักเรียน กรรมการมูลนิธิเมตตาศึกษา สมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเมตตาศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน สาธุชนทั่วไป และลูกเมตตาทุกรุ่น ได้กระทำบุญเฉลิมฉลอง ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้มีคุณดังที่กล่าวมา ขอให้ท่านผู้มีพระคุณเหล่านั้น มีสุข ความเจริญโดยทั่วกันทุกคนเทอญ

พระพุทธิสารโสภณ

เจ้าอาวาสวัดล้านนาญาณสังวราราม

สารจากประธานคณะกรรมการจัดงาน

นับเป็นเกียรติยิ่งของคณะที่ได้รับ ความไว้วางใจจากสมาคมศิษย์เก่า โรงเรียนเมตตาศึกษา ให้ทำหน้าที่ในการประสานงาน อำนวยความสะดวก และจัดการให้ มีงานเลี้ยงพบปะสังสรรค์ระหว่างศิษย์เก่า, ครอบครัว และมิตรสหายพรรคพวก เพื่อนฝูงของศิษย์เก่าเมตตาศึกษา ประจำปี ๒๕๔๔

ครั้งแรกเมื่อได้รับสัญญาณจากสมาคมศิษย์เก่าฯ กำหนดให้ศิษย์เก่าเมตตาศึกษารุ่นที่ ๑๐ เป็นหัวหอกวางแผนจัดงานเลี้ยงศิษย์เก่าประจำปีนี้ ในเบื้องต้นนั้นคณะก็ได้มาหารือกับพรรคพวกเพื่อนฝูงในรุ่นเดียวกันว่า เราเห็นเหมาะสมกันอย่างไรและมั่นใจแค่ไหนว่าจะมีศักยภาพสามารถจัดงานขึ้นมาได้ อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยและสมบูรณ์ยิ่ง ต่อเมื่อได้รับทราบข้อคิดเห็น และความเห็นชอบของเพื่อนแต่ละคนแล้ว ทำให้คณะรู้สึกยินดีและทราบซึ่งใจตลอดจนมีความมั่นใจว่าการจัดงานเลี้ยงพบปะสังสรรค์จะต้องประสบความสำเร็จเรียบร้อย โดยราบรื่นแน่ๆ ทั้งยังจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อศิษย์เก่าเมตตาศึกษาทุก ๆ คน ประการสำคัญที่พวกเราภาคภูมิใจยิ่งในการจัดงานเลี้ยงครั้งนี้ก็คือ ได้กระทำการสนองตอบเจตนาารมณ์ของหลวงพ่อของเรา ในอันที่จะให้ลูกศิษย์เมตตาศึกษาทุก ๆ

คนมีความรักใคร่ปรองดองสามัคคี มีน้ำใจช่วยเหลือกันและกัน และหันมาใส่ใจดูแลโรงเรียนเมตตาศึกษาของพวกเรากันให้มากขึ้น โดยเฉพาะในยามที่ไม่มีหลวงพ่อกอดดูแลอีกแล้ว

โอกาสที่ศิษย์เก่าเมตตาศึกษาจะได้เวียนมาพบปะโดยพร้อมเพียงกันนั้นไม่ยั้งดั่งที่คิด เพราะทุกท่านต่างมีหน้าที่การงาน มีครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ ถึงแม้ว่าพวกเราจะมีวันนัดพบกันเป็นประจำทุก ๆ วันที่ ๑๖ เมษายน ของทุกปีแล้วก็ตาม แต่ในครั้งนี้นับเป็นกิจกรรมพิเศษที่จัดแยกออกมาต่างหากเป็นบทบาทพิเศษ และทำทหายความรู้สึกของลูกศิษย์เมตตาศึกษาทุก ๆ คนว่า ในเมื่อบัดนี้เสาหลักของสถาบันเมตตาศึกษาที่สร้างเสริมตกแต่งพวกเราให้เป็นผู้เป็นคนที่มีความสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมกับคนอื่น ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน ไม่เป็นรองใครๆ ได้นั้น บัดนี้ได้ละสังขารแล้ว อุทิศการณที่หลวงพ่อบุญคุณได้สั่งสมไว้ในตัวพวกเราทุกคนก็ว่าจะถึงเวลาแล้วที่จะต้องถูกนำออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับสถาบันโรงเรียนเมตตาศึกษาและสังคมต่อไป

การมาพบปะพูดคุยกันในหมู่พรรคพวกเพื่อนฝูง พี่ ๆ น้อง ๆ และครูบาอาจารย์ ในงานเลี้ยงพบปะสังสรรค์ “กึ่งสทวรรษเมตตาศึกษา” ในครั้งนี้นั้น น่าจะยังประโยชน์ให้ศิษย์เก่าเมตตาศึกษาแต่ละคน และสถาบันโรงเรียนเมตตาศึกษา ได้บ้างมาบ้างก็น้อย

ความเป็นพี่ ความเป็นน้อง ความเป็นเพื่อนฝูงก็ดี และการมีน้ำใจไมตรี และความสามัคคีของพวกเราทุกคนที่ผูกพันกันมาในความเป็นเมตตาศึกษาและลูกศิษย์หลวงพ่อบุญคุณเดียวกัน จึงทำให้เกิดวันนี้ขึ้นมาได้อย่างสวยงาม ทั้งยังทำให้เชื่อมั่นอย่างแท้จริงได้ว่า ศิษย์เก่าเมตตาศึกษาทุกรุ่น ทุกคน ทำอะไรได้อีกมากมาย มากกว่าที่คาดคิดไว้ จนสามารถกล่าวได้ว่า “ไม่มีอะไรที่ลูกศิษย์ของหลวงพ่อบุญคุณของเราเมื่อร่วมมือกันทำแล้วจะไม่สำเร็จ เมื่อทำแล้วทุกอย่างต้องสำเร็จด้วยดี และสมบูรณ์แบบ”

ความสำเร็จในการจัดงานเลี้ยงสังสรรค์ครั้งนี้ต้องขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ พรรคพวกเพื่อนฝูงทั้งในและนอกสถาบันเมตตาศึกษารวมทั้งผู้หลักผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนเงิน งบประมาณ และออกภัณอาหาร ตลอดจนรางวัลทางบัตร ขอขอบคุณสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเมตตาศึกษา ที่เป็นศูนย์กลางในการดำเนินการ ขอขอบคุณคุณคณะครูอาจารย์โรงเรียนเมตตาศึกษาทุกท่านที่ทุ่มเทเสียสละแรงกายแรงใจ โดยมีเห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ในการประสานงานกับศิษย์เก่าแต่ละท่านและขอขอบคุณยิ่งกับพี่ ๆ น้อง ๆ และครูบาอาจารย์ ที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ และคอยเป็นกำลังใจให้กับคณะกรรมการจัดงาน มาโดยตลอด น้ำใจไมตรีของทุกท่านในครั้งนี้คณะกรรมการจัดงานจะจดจำไว้ไม่รู้ลืม

พันเอกอุทัย ชัยชนะ

ผู้บังคับการกรมทหารราบที่ 7

สารจากประธานเปิดงาน

ภายหลังจากสิ้นบุญของพระเดชพระคุณหลวงพ่อผู้ก่อตั้งเมตตา โรงเรียนเมตตาศึกษาก็มาถึงจุดเปลี่ยนที่ต้องอาศัยความเสียสละของผู้บริหารและคณะครู ระดมสมองช่วยกันเมตตาให้ก้าวหน้าต่อไปให้สมดังปณิธานที่หลวงพ่อได้หวังไว้ และให้สมกับพระเกียรติขององค์พระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้เมตตาพร้อมที่จะกราบทูลเสด็จเยือน เป็นสถาบันการกุศลที่เปี่ยมด้วยศรัทธา ต่วนที่สุด....ต้องให้นักเรียนมีคุณสมบัติข้อที่สี่ ที่หลวงพ่อได้มอบไว้ให้

แล้วทุกอย่างก็จะกลับไปสู่จุดที่เราเคยภูมิใจในอดีต ขยายรับนักเรียนหญิงและยกไปสู่ระดับมัธยมปลายโดยไม่ต้องลังเลใจอีกต่อไป

สว่าง เรืองสวัสดิ์

ครูอาวุโส

สารจากนายกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเมตตาศึกษา

ในโอกาสครบรอบ 50 ปี ของโรงเรียนเมตตาศึกษาทางคณะกรรมการสมาคมฯ มีมติให้มีการจัดงานคืนสู่เหย้าขึ้นโดยให้ชื่องานว่า “กึ่งศตวรรษเมตตาศึกษา” เพื่อรวบรวมศิษย์เก่าให้เป็นปึกแผ่น คณะกรรมการสมาคมฯ จึงได้มอบหมายให้ศิษย์เก่ารุ่นที่ 10 โดยมีคุณภาณุพงศ์ ไชยวรรณ เป็นผู้ประสานงานและดำเนินการจัดงานคืนสู่เหย้าขึ้นในครั้งนี จัดขึ้น ณ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี ซึ่งมีพันเอกอุทัย ชัยชนะ ศิษย์เก่ารุ่นที่ 10 (ผู้บังคับการกรมทหารราบที่ 7) เป็นประธานจัดงาน

จากความร่วมมือร่วมใจของ พันเอกนเรศร์ จิตรักษ์ อาจารย์สมเกียรติ สุริยราช (ศิษย์กิตติมศักดิ์) และศิษย์เก่าทุกรุ่น ทำให้งานครั้งนี้ออกมายิ่งใหญ่ และดีที่สุดในที่เคยจัดมา ผมขอชื่นชมด้วยใจ

ผมอยากฝากความหวังใจของหลวงพ่อบ้านปลายชีวิตของหลวงพ่อนั้น หลวงพ่อได้ออกปากมอบหมายให้ศิษย์เมตตาศึกษาทุกคนสำนึกในความเป็น เจ้าของ โรงเรียน “หื้อหมุ่เฮาทุกคนช่วยกันเน้อ” เพราะหลวงพ่อบ้านทราบดีว่าท่านไม่สามารถจะอยู่รักษาเมตตาศึกษาได้ตลอดไป

ดังนั้นในฐานะที่พวกเราทุกคนมีส่วนเป็น “เจ้าของ” ต้องตระหนักไว้ในใจเสมอว่า ต้องกลับมาช่วยเหลือให้โรงเรียนของเราก้าวหน้าสถาพร เพื่อเป็นสถาบันที่จะสร้างความภาคภูมิใจ และเพื่อเชิดชูผลงานของหลวงพ่อบ้านให้อยู่คู่เชียงใหม่ตลอดไป

ด้วยความหวังใจเมตตาศึกษา
และขอชื่นชมคณะกรรมการจัดงานเป็นอย่างยิ่ง

อนุพันธ์ โต้วัชรกุล
นายกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเมตตาศึกษา

สารจากผู้อำนวยการโรงเรียนเมตตาศึกษา

หากจะเปรียบโรงเรียนเมตตาศึกษาเป็นต้นไม้ เมตตาศึกษาก็เป็นต้นไม้ใหญ่ที่แตกกิ่งก้านสาขาให้ร่มเงาและลูกผลมาช้านาน และนับวันการแตกกิ่งก้านก็จะซ้าลง ลูกผลก็จะเล็กลงไปตามกาลเวลาจำเป็นต้องมีการบำรุงรักษาให้น้ำให้ปุ๋ยอยู่เสมอ จึงจะรักษาสภาพเดิมอยู่ได้

การที่ศิษย์เก่าเมตตาศึกษา โดยเฉพาะรุ่นที่ ๑๐ ได้ร่วมกันจัดกิจกรรม “คืนสู่เหย้ากึ่งศตวรรษเมตตาศึกษา” ขึ้นมาในครั้งนี้ ถือว่าได้มาช่วยบำรุงรักษารดน้ำต้นไม้ใหญ่ต้นนี้ให้มีความสดชื่นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ภาพของศิษย์เก่าแต่ละคน แต่ละรุ่นมาพบกัน ภายใต้บรรยากาศของขุนเขา แมกไม้และแอ่งน้ำประดับด้วยแสงไฟสีต่าง ๆ ในยามค่ำคืน ที่จะเกิดขึ้นช่างเป็นภาพที่ประทับใจยิ่ง

กระผมในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนขอขอบคุณศิษย์เก่าทุกคนที่ได้มีส่วนร่วมทำให้งานนี้สำเร็จตามประสงค์ แสดงถึงศักยภาพของศิษย์เก่าเมตตาศึกษาว่าเรามีความสามารถที่จะทำได้ ไม่น้อยหน้ากว่าศิษย์เก่าสถาบันใหญ่ ๆ ไต ๆ เลย นั้นแสดงถึง ความรักและความกตัญญูที่มีต่อสถาบัน อีกทั้งความสมัครสมานสามัคคี ความเป็นพี่เป็นน้องที่มีต่อเลือดเหลืองน้ำเงินด้วยกัน

ท้ายที่สุดนี้กระผมขอฝากโรงเรียนเมตตาศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ฯ แห่งนี้ให้ศิษย์เก่าได้ช่วยดูแลบำรุงรักษาให้คงคุณภาพอยู่เช่นนี้ตลอดไปชั่วลูกชั่วหลาน

ด้วยรักและชื่นชม

สนิท บุญแลน

ผู้อำนวยการโรงเรียนเมตตาศึกษา

สารจากครูอาวุโส

เป็นความตั้งใจลึก ๆ ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังเรียนอยู่ในเมตตาศึกษาว่าอยากกลับมาเป็นครูของโรงเรียนนี้หากสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเมตตาศึกษาไปแล้ว แม้เมื่อสำเร็จไปแล้วไปเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก็ยังคงกลับมาเลือกเรียนต่อสายอาชีพครูที่วิทยาลัยครูเชียงใหม่ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูเชียงใหม่แล้วได้มากราบหลวงพ่อกับและกราบเรียนท่านว่า “หลวงพ่อกับผมขอมาเป็นครูที่โรงเรียนเมตตาศึกษาครับ” ข้าพเจ้าเห็นแววตาแสดงความยินดีของหลวงพ่อย่างเด่นชัดต่อคำขอของข้าพเจ้า นับตั้งแต่นั้นมาวันที่ 1 พฤษภาคม 2511 ข้าพเจ้าได้มาเป็นครูของลูกศิษย์มากมาย ปีนั้นรุ่นที่ 5 ยังเรียนอยู่ชั้น ม.ศ.3 แต่ข้าพเจ้าไม่ได้สอนพวกเขา ได้มาเป็นครูประจำชั้น ม.ศ.2 คือรุ่นที่ 6 และเป็นครูเรื่อยมาจนถึง 30 เมษายน 2552 ลองนับดูว่ากี่ปีี่รุ่น

ตลอดระยะเวลาแห่งการเป็นครูของข้าพเจ้า ได้ร่วมกับเพื่อนๆ และครูรุ่นน้องปลูกปั้นศิษย์เมตตาศึกษาตามแนวทางของหลวงพ่อกับมาตลอด ได้ร่วมกันสร้างได้ร่วมกันสรรค์ฝ่าฟันอุปสรรคนานาประการเพื่อให้เมตตาศึกษาเป็นอาณาจักรแห่งการเรียนรู้ สร้างคนให้มีคุณธรรมโดยมีหลวงพ่อกับเป็นหลักยึดมั่นทั้งอุดมการณ์และความเสียสละ

“เรียนดี ไม่มีทุน ร่างกายสมบูรณ์ ความประพฤติดี”

คุณลักษณะสี่ข้อที่หลวงพ่อกับให้ไว้เพื่อแสดงคุณลักษณะของนักเรียนเมตตาศึกษา เป็นคำขวัญอมตะที่ใช้ได้ทุกสมัย คุณวิเศษก็เป็นคำธรรมดา ๆ และออกจะตำหนิข้อที่สองที่ว่า ไม่มีทุน แต่หลวงพ่อกับท่านอธิบายไว้ว่า ไม่มีทุนคือความยากจนจนแล้วต้องเจียม ฐานะของตนเอง ใช้จ่ายให้สมฐานะ รู้จักประหยัดมัธยัสถ์ เรามาจากครอบครัวที่ยากจนต้องมานะสร้างตนเองให้พ้นจากความจนให้ได้ ด้วยการศึกษเล่าเรียนและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ท่านมีข้อคิดในกรณีนี้ปรากฏในมงคลชีวิตประสิทธิ์พรหลาย ๆ ข้อ เช่น “เงินทองไม่เป็นปัญหา เท่ากับจนปัญญาและจิตใจ” “อยู่อย่างรวยจะไม่มีวันรวย อยู่อย่างจนจะไม่มีวันจน” “เป็นอยู่เท่าที่มีดีกว่าเป็นเศรษฐีเงินผ่อน” ฯลฯ

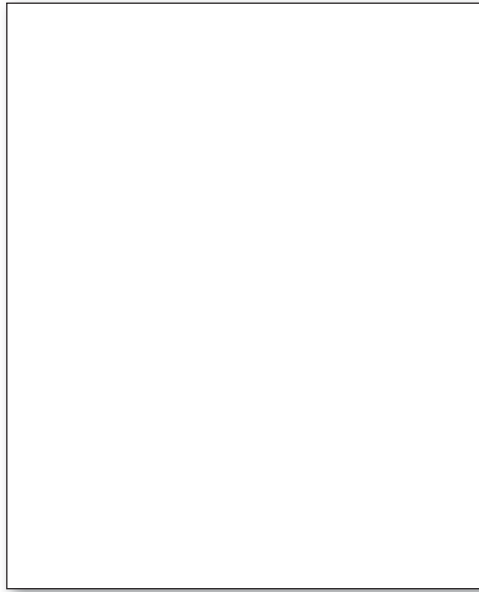
ในคำขวัญสี่ข้อดังกล่าว หลวงพ่อกับบอกพวกเราเสมอว่าลำดับความสำคัญให้เรียงจากหลังมาหน้า คือข้อสำคัญที่สุดคือ “ความประพฤติดี” คือต้องการให้เป็นคนดีก่อน แล้วอย่างอื่นจะตามมาอย่างครบถ้วน ในความเป็นดีนั้นมึคุณลักษณะอย่างอื่นแฝงอยู่อย่างมากมาย เช่นความซื่อสัตย์ ความเพียร ความเสียสละมีจิตสาธารณะ การรู้จักเป็นผู้นำ และเป็นผู้ตาม ความเคารพ และที่สำคัญหลวงพ่อกับเน้นที่การรู้จัก “ไหว้” นักเรียนเมตตาศึกษาต้องไหว้เป็น การไหว้เป็นกิริยาแห่งความนอบน้อม เป็นคนรู้จักการยอมรับฐานะของบุคคล เป็นคนเปิดกว้างต่อทุกคน แสดงมิตรไมตรี เป็นที่รักใคร่ของทุกคน ฯลฯ

ความภูมิใจของครูก็คือ การได้สร้างลูกศิษย์ที่มีคุณธรรม มีความรู้ ก้าวสู่สังคมด้วยความมั่นใจ รุ่นแล้วรุ่นเล่าจากเข้าหลอมตามปณิธานของหลวงพ่อกับ “เรียนดี ไม่มีทุน ร่างกายสมบูรณ์ ความประพฤติดี” และครูก็ภูมิใจและตั้งใจเป็นสองเท่าทวีคูณที่ลูกศิษย์ได้กลับมาช่วยเหลือโรงเรียนเมตตาศึกษา ช่วยเหลือรุ่นน้อง ขอนุนุเมทนาในสปิริตเหลือ-น้ำเงินที่เข้มขันของทุกคน ขอฝากโรงเรียนเมตตาศึกษาให้อยู่ในหัวใจของเราทุกคนตลอดไปด้วย

สว่าง โกษารัตน์

ครูอาวุโส

สารจากประธานชมรมผู้ปกครอง-ครู

กระผมรู้สึกภาคภูมิใจที่โรงเรียนเมตตาศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ฯ ก่อตั้งขึ้นมาครบ 50 ปี จนถึงปีนี้ เป็นปีที่ 52 แล้ว มีศิษย์เก่าจบออกไปแล้วมากมายหลายสิบล้าน และศิษย์เก่าที่จบออกไปได้กลับเข้ามา ให้การช่วยเหลือ สนับสนุนโรงเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดมา

การที่ศิษย์เก่าร่วมมือกันจัด “งานคืนสู่เหย้ากิ่งศตวรรษเมตตาศึกษา” ครั้งนี้ ชมรมผู้ปกครองครูขอ สนับสนุนเต็มที่ และถือเป็นนิมิตหมายที่ดีที่ชมรมผู้ปกครองครูและสมาคมศิษย์เก่าของโรงเรียนจะได้ร่วมมือ ช่วยกันสานต่อ เจตนารมณ์ของหลวงพ่อ ให้โรงเรียนเมตตาศึกษาเป็นโรงเรียนที่ดี มีชื่อเสียง และเป็น ตัวอย่างที่ดีพร้อมในทุก ๆ ด้านตลอดไป

ด้วยความปรารถนาดี

นายโกมล อุตเถิน

ประธานชมรมผู้ปกครอง-ครู โรงเรียนเมตตาศึกษา

สารจากศิษย์เก่าอาวุโส

รู้สึกชื่นชมยินดีและภูมิใจในศิษย์เก่าเมตตาศึกษารุ่น 10 ที่เป็นกำลังหลักในการจัดงานใหญ่ “กึ่งศตวรรษเมตตาศึกษา” ในครั้งนี้ การจัดงานที่เอาคนมารวมกันมาก ๆ และเป็นกิจกรรมที่ไม่หวังผลประโยชน์ใดๆ เช่นนี้ หากไม่มีจิตใจที่กล้าแกร่ง ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการและไม่มีประสบการณ์ ก็ยากที่จะประสบความสำเร็จอย่างน่าพึงพอใจ แต่รุ่น 10 มีประสบการณ์จัดงานในลักษณะนี้มาก่อน จึงมีความเชื่อมั่นว่าการจัดงานครั้งนี้จะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน เพราะนอกจากศิษย์เก่ารุ่น 10 จะเป็นรุ่นที่ ‘เป็นตัวอย่างในการฝึกกำลังกันอย่างเหนียวแน่นแล้ว ยังได้มอบหมายให้พันเอกอุทัย ชัยชนะ ผู้บังคับการกรมทหารราบที่ 7 ค่ายกาวิละ เชียงใหม่ (ศิษย์เก่ารุ่นที่ 10) ผู้มีความรู้ความสามารถ มีความรับผิดชอบสูงและสนับสนุนช่วยเหลือโรงเรียนเมตตาศึกษา

มาโดยตลอดเป็นประธานในการจัดงาน

การจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้สนับสนุนโรงเรียน พวกเราชาวเมตตาศึกษาได้ทำต่อเนื่องกันมาโดยตลอด นับแต่เมื่อครั้งผมเป็นประธานชมรมศิษย์เก่าคนแรกเมื่อหลายสิบปีก่อน ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาตามยุคสมัย กระทั่งมาเป็นสมาคมศิษย์เก่า การจัดงาน “คืนสู่เหย้า” เราได้วางเวียนกันมานานโอกาสนี้เป็นโอกาสสำคัญที่พวกเราชาวเมตตาศึกษาจะมารวมพลังกัน เพื่อสร้างสรรค์ความรักความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในฐานะที่พวกเราเป็น “เมตตาทายาท” ที่จะสืบทอดเจตนารมณ์ของหลวงพ่อ (พระพุทธพจนวราภรณ์) และกรรมการผู้ร่วมกันก่อตั้งโรงเรียนเมตตาศึกษา ให้สมกับที่หลวงพ่อได้เขียนไว้ในหนังสือที่ระลึก 30 ปี โรงเรียนเมตตาศึกษา ขณะดำรงสมณศักดิ์ “พระเทพกวี” ว่า “...หลวงพ่อก็มีความรู้สึกปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้เห็นการแสดงออกที่สื่อถึงเจตนารมณ์และความปรารถนาดีที่มีต่อโรงเรียนเมตตาศึกษาของศิษย์เก่าแต่ละรุ่น ทำให้หลวงพ่อบรรลุใจได้ชัดขึ้นโดยลำดับว่า เจ้าของโรงเรียนเมตตาศึกษา คือศิษย์เก่าโรงเรียนเมตตาศึกษานั้นเอง...ขอฝากโรงเรียนเมตตาศึกษาไว้กับคณะศิษย์เก่าทุกรุ่นไว้ในฐานะที่เป็น “เมตตาทายาท” หวังใจเป็นอย่างยิ่งว่า ศิษย์เก่าทุกคนจะทำตนเป็น “อติชาตบุตร” ทำให้กิจการของโรงเรียนเมตตาศึกษาเจริญก้าวหน้าสถิตสถาพรอยู่ในวงการศึกษาดลกาลนาน...”

ผมในฐานะศิษย์เก่าอาวุโส (รุ่น 1 เลขที่ 2) ขอเป็นกำลังใจ ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ และขออวยพรให้การจัดงาน “กึ่งศตวรรษเมตตาศึกษา” ประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง ขอขอบคุณศิษย์เก่าทุกคน ตลอดจนผู้มีอุปการคุณทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนการจัดงานครั้งนี้

ทวี พิงสุวรรณ

ผู้ช่วยผู้จัดการโรงเรียนเมตตาศึกษา

สารจากศิษย์เก่าอุปถัมภ์

เมื่อข้าพเจ้าได้เข้ามาเรียนอยู่ในเมตตาศึกษาประมาณปี ๒๕๐๘ เข้ามาศึกษาชั้นที่ ๗ ได้มีโอกาสนี้เพราะว่าวาสนามันให้โดนกำหนดไว้ว่าจะเป็นและต้องเป็นตามที่กำหนด ซึ่งเป็นที่รู้กันอยู่ว่าเด็กเมตตาต้อง **เรียนดี ไม่มีทุน ร่างกายสมบูรณ์ ความประพฤติดี** ส่วนใหญ่ ที่ผมเห็นก็เป็นอย่างนั้นมาเสียส่วนใหญ่ จนเรียนจบจะขอเข้าไปจนถึงเมื่อจบการศึกษาแล้วเพราะชีวิต ๖ ปี ที่อยู่ในเมตตาศึกษา คงมีคนพูดและรับรู้ทันในหมู่ที่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ กันอยู่แล้ว ทุกคนก็ต้องรับหาทุนเพื่อเรียนต่อ ตอนจบมาก็ต้องใช้ความเป็นมวยวัดมาจัดระเบียบชีวิตเพราะเรียนจากโรงเรียนวัด ขจัดความยากจนให้พ้นไปเร็ว ๆ จากชีวิตอะไรก็ได้ ขอให้ดำรงตนเป็นมนุษย์ที่ต้องอดทน คือ ต้องร่างกายดีพร้อมที่จะต่อสู้กับชีวิตต่อไป หากความประพฤติไม่ดีก็คงอยู่ในสังคมกว้าง ๆ ลำบากและชีวิตก็จะต้องเข้าไปอยู่ในตรอกซอกซอยที่แคบ ๆ ไม่สามารถอยู่กับสิ่งใหม่ ๆ ในสังคมดี ๆ ยาก ตัวข้าพเจ้าเองก็ต้องยอมรับไม่มีโอกาสเรียนต่อเลยเพราะต้องเข้าไปเป็นผู้นำพาครอบครัวช่วยพ่อซึ่งชราภาพ เนื่องจากแต่งงานช้าความที่ต้องเป็นผู้นำแต่เด็กก็เลยเป็นมันทุกอย่าง ทำในทุกเรื่อง ที่ต้องทำต้องคิด บางครั้งต้องทำก่อนคิดกว่าจะรู้ว่าตัวเองต้องเปลี่ยนหลักของชีวิตบ่อยครั้ง แต่นี่แหละครับสิ่งที่ต้องคิดถึงเมตตาศึกษา คิดถึงหลวงพ่อบ้างเป็นที่พึ่งออกโรงเรียนมาใหม่ ๆ ปี ๒๕๑๔ - ๒๕๒๐ ไม่เคยได้คิดถึงถิ่นเก่าและครูบาอาจารย์เลยเหมือนว่าติดลมบนพอได้โอกาสตั้งตนให้มีสติ รับรู้ได้ ชีวิตผ่านเบญจเพสวชแล้ว ตั้งตนได้ด้วยสติปัญญาอันน้อยนิดก็ค่อย ๆ มุ่งเข้าสู่ชีวิตที่เป็นธรรมมากขึ้น ชีวิตมันพลิกผันขึ้นจนฝ่ามารสมุข มาจนถึงทุกวันนี้ได้ มันเป็นเรื่องมหัศจรรย์จริง ๆ สืบตามาคู่อีกที่เมตตาครบ ๕๐ ปี ไปหยก ๆ อายุเราก็กว้าง ๖๐ ปี แล้วความผูกพันกับเมตตาศึกษา ๔๓ ปี มันเร็วเหมือนติดดาวเทียม แต่ถ้าไม่รู้สึกรู้สีก็นึกก็คงงั้น ๆ ถ้าตรงคุณให้ละเอียดรอบคอบถี่ถ้วน มันมีความสำคัญอันยิ่งยวด เหมือนเกิดขึ้นมาใหม่เป็นครั้งที่สอง ก็ว่าได้ ณ สถานศึกษาอันสำคัญแห่งนี้

ข้าพเจ้าจะไม่ขอกล่าวคำซ้ำ ๆ เดิม ๆ ว่า อันข้าพเจ้าเป็นศิษย์หลวงพ่อบ้าง หรือศิษย์เมตตาศึกษา อาศัยข้าพเจ้า อาศัยที่วัดเรียนหนังสือจนจบ แล้วได้อะไร หรือทำอะไรลงไปบ้างขอผ่านไปแล้ว แต่สิ่งที่ผ่านมา ๕๐ ปี มีอะไรใหม่ ๆ เกิดขึ้นมาบ้าง ใครอยากเห็นเมตตาศึกษาเปลี่ยนแปลงไปในทางก้าวหน้าสร้างสรรค์ ยกมือขึ้น รับรอง พริบปากกันเต็มห้องประชุม แต่พอยกมือลงกลับบ้านใครบ้านมันก็เหมือนเดิมทุกอย่าง ตัวใครตัวมัน

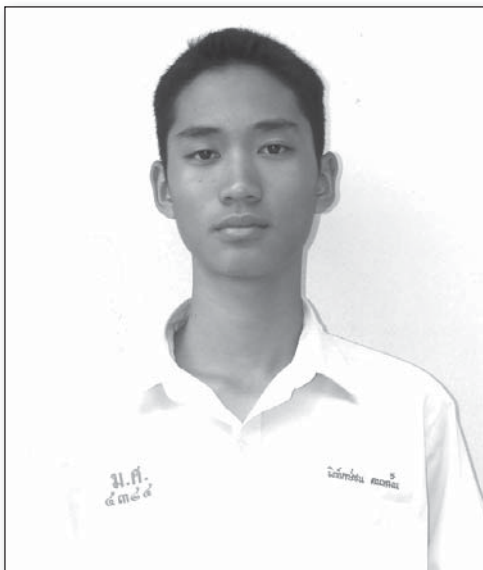
ศิษย์เมตตาศึกษามีความรักความสมัครสมานสามัคคีถือว่า จปร.อย่างไรก็อย่างนั้น แต่ยังไม่ได้พาเมตตาศึกษาเทคออฟลั๊กที่ เรามาช่วยกันเข็นให้มันขึ้น ใช้สติปัญญา ความรอบรู้ ความเป็นเด็กวัด และเปิดโอกาสให้พวกเราที่อยากทำ อยากคิด อยากเห็น อยากสารพัดร้อยแปด ร่วมลงมือกันปรุงแต่งให้เมตตาศึกษา ของหลวงพ่อบ้าง ที่ท่านได้มุ่งหมายไว้สร้างคนดีมีคุณภาพ ให้สมเจตนารมณ์ ของท่านเถอะ เพื่อเด็กที่จะมีอนาคตในข้างหน้า เปลี่ยนหน้ากันเข้ามารับใช้หลวงพ่อบ้างของเราในเมตตาศึกษากันเถอะ เพื่อมีโอกาสกลับคืนขึ้นมาในวันใหม่เข้าไปยืนในลานหน้าเสาธงคงจะได้เห็นอาสาสมัครน้อง ๆ หน้าใหม่ ๆ แกร่ง ๆ อัจฉริยะที่เป็นคลื่นรุ่นใหม่มาเป็นกำลังแทนที่ ๆ ที่ควรจะเกษียณตัวเองไปอยู่เป็นกำแพงด้านหลังพร้อมให้การสนับสนุน ให้คนรุ่นใหม่เข้ามารับไม้บ้างเถอะ รุ่นเก่าไฟมันมอดแล้ว ช่วยเหลือสถาบันอันเก่าแก่ที่ทรงคุณค่าแห่งนี้มันมีมรดกหลังเหมือนหลวงพ่อบ้างยืนถือไม้เรียวหน้าเสาธงตลอดไปเถอะครับ

อัครเดช อินทนิเวศน์

ศิษย์เก่าอุปถัมภ์

ความฝันของผม ต่ออนาคตเมตตาศึกษา

โรงเรียนเมตตาศึกษาของเราที่ผ่านมาเป็นเวลา ๕๐ ปีแล้ว เวลา ๕๐ ปีที่ผ่านมาสถานที่แห่งนี้ได้สร้างลูกศิษย์มากมาย ศิษย์ทุก ๆ คน ของโรงเรียนเมตตาศึกษานี้ ไม่ว่าจะทั้งศิษย์เก่าหรือศิษย์ใหม่ ศิษย์ทุก ๆ คน ต่างก็มีความคิดว่าอยากให้โรงเรียนของพวกเรา ในอนาคตเป็นตามความฝันของตนเอง ผมคิดว่าบางทีความฝันของ ผมที่มีต่ออนาคตของโรงเรียนอาจจะตรงกับศิษย์เก่า หรือศิษย์ใหม่ หลาย ๆ คนก็เป็นได้ แต่ผมว่าความฝันของศิษย์ทุก ๆ คน จะเป็นกำลัง สำคัญที่จะผลักดันให้โรงเรียนของเราให้พัฒนาก้าวไปในอนาคต

ผมฝันว่าถ้าอยากให้โรงเรียนของเรากลายเป็นโรงเรียนชาย ล้วนที่มีชื่อเสียงโด่งดังในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งด้านกีฬา, วิชาการ แล้วละก็ ทางโรงเรียนของเราจะต้องเริ่มต้นจากการปรับเปลี่ยนผู้นำ ผู้นำที่ดีจะต้องมีวุฒิการศึกษาสูง, มีภาวะผู้นำ, เข้าใจผู้อื่น เมื่อปรับผู้นำ

ให้ดีแล้วก็เข้าสู่สถานที่ สถานที่ควรจะกว้างกว่านี้และสะอาด เหมาะสมกับการเป็นโรงเรียน ผมเคยคิดว่าทางผู้นำความ จะหาสถานที่ที่สามารถจะสร้างระดับการศึกษา คือมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ เพื่อพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน และที่สำคัญ คือสถานที่จัดทำสนามกีฬา เพราะปัจจุบันนี้สนามกีฬาที่เรามีคล้ายกับสนามเอนกประสงค์ ที่จะเล่นกีฬาได้ก็ได้ แต่เพราะ ว่าสาเหตุนี้เมื่อมีกีฬาใดกีฬาหนึ่งกำลังใช้สนามอยู่อีกกีฬาหนึ่งก็จะไม่สามารถเล่นได้ ดังนั้นเรื่องสถานที่ก็เป็นอีกปัจจัยที่ควร ได้รับการปรับปรุงพัฒนา ส่วนเรื่องต่อมาคือ คุณภาพของนักเรียน ต้องเริ่มตั้งแต่การรับนักเรียน คือต้องผ่านการสอบที่ เข้มงวด เหมือนอย่างที่เราหลวงพ่อบุทธพจนวราภรณ์ของเราชาวเมตตาศึกษาเคยทำคือ คัดเอาแต่ที่ดี ๆ มีคุณภาพ เท่านั้น ถึงแม้ว่าจะมีน้อยในปัจจุบันแต่ก็ถือว่าเป็นกำลังส่วนใหม่ที่เริ่มสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียนของเราและกลับไป เป็นเหมือนเมตตาศึกษาในอดีต ที่ผมเคยได้ยินได้ฟังศิษย์เก่ารุ่นต้น ๆ พูดให้ผมฟังไว้ว่า เมื่อก่อนโรงเรียนของเราถึงแม้ จะมีนักเรียนน้อยแต่นักเรียนทุกคนเป็นเด็กนักเรียนที่คุณภาพสามารถที่จะแข่งขันกับโรงเรียนดังๆสมัยก่อนได้อย่างสูสี และสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน ผมก็คิดตามทีไรทีไรก็อยากให้โรงเรียนของเราเป็นอย่างนั้นอีกครั้ง เพราะในปัจจุบันนี้เด็ก นักเรียนที่อยากเข้าเรียนโรงเรียนของเราอย่างเต็มใจเริ่มลดจำนวนลงแล้ว ดังนั้นเราต้องกลับไปใช้หลักการเก่าที่หลวงพ่อบุทธพจนวราภรณ์ของเราทำมาตั้งแต่รุ่นแรกๆ และค่อยๆลดลงให้กลับมาอีกครั้ง เพื่ออนาคตของเมตตาของพวกเราอีกต่อไปข้างหน้า

สิ่งที่ผมได้วาดฝันเอาไว้ ถ้าไม่ได้มีคนอ่านมันก็จะไม่เกิดขึ้น และมันก็อาจจะเป็นสิ่งกำหนดอนาคตของเมตตา ของพวกเราอีกด้วย ดังนั้น ถ้ามีคนอ่านแล้วเข้าใจสิ่งที่ผมอยากจะทำให้เมตตาเป็น อีกทั้งยังคิดจะว่าเห็นด้วยกับความฝัน ความคิดของผม และถ้าได้ลองทำอย่างที่ผมฝันไว้ ผมว่าไม่แน่วโรงเรียนของเราอาจจะกลับไปเป็นเหมือนเดิม และก้าวหน้า เจริญรุ่งเรือง และเป็นสถานที่ที่สร้างคนให้มีคุณธรรม เพื่อค้ำจุนสังคมอย่างที่เราหลวงพ่อบุทธพจนวราภรณ์ตั้งไว้แน่ๆครับ

ด.ช.พิทักษ์ชน ตนมั่น

ประธานนักเรียน

ว่าที่ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๔๗

ความฝันของผม ต่ออนาคตเมตตาศึกษา

“เรียนดี ไม่มีทุน ร่างกายสมบูรณ์ ความประพฤติดี” ผ่านมากว่า ๕๐ ปีแล้วที่โรงเรียนเมตตาศึกษาได้เปิดการเรียนการสอนตามความเมตตาของพระพุทธพจนวราภรณ์ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนเมตตาศึกษามุ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีผลการเรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์ ได้มีโอกาสเข้ามาเรียนฟรีและได้รับการปลูกฝังคุณธรรมอันดีงาม ตามคำขวัญของหลวงปู่ที่ได้แต่งมาแล้วกว่า 50 ปี ที่ได้เกริ่นนำไปข้างต้น ซึ่งนักเรียนเมตตาศึกษาทุกคนต้องมีคุณสมบัติตามที่เกริ่นมาจึงจะถือว่าดีว่าเป็นเลือดของเมตตาศึกษาเต็มตัว ต่อจากนี้ไป เมตตาศึกษาจะก้าวต่อไปได้อย่างไรใครคือผู้ซื้ออนาคตเมตตาศึกษา

การที่จะทำให้เมตตาศึกษาของเราเดินก้าวต่อไปได้นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับใครคนใดคนหนึ่งแต่หมายความว่าเรา ศิษย์เมตตาศึกษาทุกคนต้องร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ นานาและต้องช่วยกันประคับประคองเมตตาศึกษาให้คงอยู่และก้าวหน้าต่อไปให้ดีที่สุด ผมเคยได้ฟังบุคลากรท่านหนึ่งเคยพูดไว้ว่า “ก้าวเมตตาจะล้ม หมูเฮาต้องช่วยกันหน่อย” อย่างแรกที่ผมได้ยินคำๆนี้คือมีความรู้สึกหดหู่และไม่สบายใจเป็นอย่างมาก แต่คำคำนี้กลับทำให้ผมคิดได้ว่า ผมจะต้องไม่เป็นผู้ที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ในคำพูดนี้ขึ้น คือจะพยายามสร้างชื่อเสียงของเมตตาศึกษาให้ผู้คนภายนอกได้รู้จักและชื่นชมในสถาบันนี้ และมีอีกหลาย ๆ คนได้สร้างชื่อเสียงให้เมตตาศึกษาเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป แต่ในทางกลับกัน ผมรู้สึกว่ตอนนี้ยังมีเพื่อนนักเรียนบางคนยังได้ทำความเสื่อมเสียให้แก่โรงเรียน ทั้งทางด้านพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งสิ่งนี้เองจะเป็นตัวฉุดดึงความก้าวหน้าของเมตตาศึกษาจะพัฒนาคนเหล่านี้ให้ดีขึ้นได้ แต่อยู่ที่จะพัฒนาหรือไม่อย่างไร

อนาคตของเมตตาศึกษา ผมอยากให้เหมือนอนาคตที่ดี ต้องการให้โรงเรียนได้พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งไปกว่านี้ อาจจะใช้เวลาบ้างก็ไม่เป็นไร เพื่อผลลัพธ์ที่ดีและแสดงถึงศักยภาพของคณะครูจัดการสอนดีแค่ไหน นักเรียนเรียนแล้วมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด แต่เพื่อคุณภาพด้านต่างๆ ของโรงเรียนดีขึ้น ไม่เพียงที่จะต้องพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเท่านั้น คณะผู้บริหารยังคงต้องพัฒนาคุณภาพและปลูกฝังคุณธรรมที่ดีให้แก่แก่นักเรียนมากกว่านี้อีกด้วย ผมรับรองได้ว่า อนาคตของโรงเรียนเมตตาศึกษาจะสว่างสดใสขึ้นแน่นอน

ความหวังสุดท้ายที่จะทำให้เมตตาศึกษาก้าวต่อไปในอนาคตที่ดีได้ คือเราทุกคนจักต้องทำตนเมตตาต่อสถาบันอันสูงส่งของเรา กล่าวคือ ขอให้เราชาวเมตตาศึกษาทุกคนหันมาร่วมใจกันสร้างคุณภาพที่ดีในด้านต่างๆ ควรร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ อันเป็นการขัดขวางความเจริญก้าวหน้าของสถาบันเมตตาศึกษาของเราและผมเชื่อได้ว่าหากเราทุกคนร่วมมือร่วมใจกันทำเช่นนี้ได้แล้วนั้น ความสดใสในอนาคตของเมตตาศึกษาที่ทุกคนได้หวังไว้จะอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อมอย่างแน่นอน

ด.ช.ชยกร มงคลสวัสดิ์

ตัวแทนศิษย์ปัจจุบัน, ว่าที่ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๔๗

ภาพกิจกรรม 4 สี

ภาพกิจกรรม 4 สี

ภาพกิจกรรม 4 สี

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม

๑. พบปะสังสรรค์ของศิษย์เก่า พร้อมครอบครัว และครู อาจารย์ ทั้งในอดีต และปัจจุบัน
๒. เป็นกิจกรรมหารายได้สนับสนุนโรงเรียนเมตตาศึกษา
๓. เป็นกิจกรรมรวมพลังความสามัคคี และแสดงศักยภาพศิษย์เก่าเมตตาศึกษาให้เป็นที่ประจักษ์
๔. เพื่อแสดงความกตัญญูต่อหลวงปู่จันทร์ กุสโล และเขตชุมชนบ้าน รร.เมตตาศึกษา
๕. เพื่อเป็นแบบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามแก่ศิษย์เมตตาศึกษา ที่สามารถนำไปยึดถือปฏิบัติต่อไปได้
๖. เพื่อพัฒนาเมตตาศึกษาให้มีบทบาทในการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมอย่างมั่นคง และยั่งยืนสืบไป

ขั้นตอนและกำหนดเวลาทำงาน

- ๕ พ.ย. ๕๓ - กระจายข่าวสาร และแจ้งเตือน
- ๓๐ พ.ย. ๕๓ - ประชุมวางแผนขั้นต้น ณ บก.ร.๗
- ๓ ธ.ค. ๕๓ - เรียบเรียงข้อมูลนำเสนอแผนงานขั้นต้น/ซักซ้อม
- ๑๙ ธ.ค. ๕๓ - ๐๙.๐๐ น. ประชุมกรรมการสมาคมศิษย์เก่า ณ รร.เมตตาศึกษา
- ๒๕ ธ.ค. ๕๓ - ประชุมศิษย์เก่าเมตตาศึกษา ครั้งที่ ๑
- ๐๙.๐๐ น.
- สักการะบูชา หลวงปู่ เพื่อความเป็นสิริมงคล
 - นำเสนอข้อมูล และแผนงานขั้นต้น
 - จัดตั้งคณะทำงาน
 - แบ่งมอบงาน
- ต้น ม.ค. ๕๔ - ประสานงาน/มอบหมายงาน/วางแผนรายละเอียด
- ปลาย ม.ค. ๕๔ - ประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ 2
- คณะทำงานสรุปแผนงานและความก้าวหน้า
 - หารือปัญหาข้อขัดข้อง
- ต้น ก.พ. ๕๔ - แจกจ่ายบัตรงานเลี้ยง
- จัดตั้งคัทเอ๊าท์ และติดโปสเตอร์
 - ประสานงาน/เตรียมงาน
 - ทำสัญญาจัดเลี้ยง
- ๑๙ มี.ค. ๕๔ - จัดงานเลี้ยงสังสรรค์ “กึ่งศตวรรษ เมตตาศึกษา”

ประกาศเกียรติภูมิ “กึ่งศตวรรษเมตตาศึกษา”

๑.	อาจารย์สว่าง	เรื่องสวัสดิ์	ครูอาวุโส
๒.	นายเจริญ	ตาคำ	ครูอาวุโส
๓.	อาจารย์สว่าง	โกษารัตน์	เมตตาศึกษา รุ่น ๑
๔.	นายทวี	พิงศ์สุวรรณ	เมตตาศึกษา รุ่น ๑
๓.	อาจารย์สุพิทย์	ปกกรณ์	เมตตาศึกษา รุ่น ๑
๔.	อาจารย์เสถียร	นันทวงศ์	เมตตาศึกษา รุ่น ๑
๕.	อาจารย์อาจ	เชื่อนจินดา	เมตตาศึกษา รุ่น ๑
๖.	พันเอกเกษม	บัวเจตธรรม	เมตตาศึกษา รุ่น ๒
๗.	นายอนุพันธ์	ชัยรัตน์	เมตตาศึกษา รุ่น ๒
๘.	นายอนุพันธ์	โตวีชระกุล	เมตตาศึกษา รุ่น ๒
๙.	นายอุดม	ช่อเพ็อง	เมตตาศึกษา รุ่น ๓
๑๐.	นายจรัล	มโนเพชร	เมตตาศึกษา รุ่น ๔
๑๑.	นายอัษฎาง	ทองหล้า	เมตตาศึกษา รุ่น ๔
๑๒.	อาจารย์ทะนงศักดิ์	มณีวรรณ	เมตตาศึกษา รุ่น ๕
๑๓.	นายเรืองฤทธิ์	อนุพันธ์พงศ์	เมตตาศึกษา รุ่น ๖
๑๔.	อาจารย์สนิท	บุญแลน	เมตตาศึกษา รุ่น ๖
๑๕.	ว่าที่ ร.ต.อาทิตย์	เรืองวุฒิ	เมตตาศึกษา รุ่น ๖
๑๖.	นายอารัญ	สิทธิชัย	เมตตาศึกษา รุ่น ๖
๑๗.	นายเจริญ	วงศ์ชายะ	เมตตาศึกษา รุ่น ๗
๑๘.	นายดำรงเดช	อินทนิเวศน์	เมตตาศึกษา รุ่น ๗
๑๙.	นายสินอาจ	ลำพูนพงศ์	เมตตาศึกษา รุ่น ๗
๒๐.	นายสุรชาติ	เจตจำรัส	เมตตาศึกษา รุ่น ๗
๒๑.	อาจารย์ประเสริฐ	อธิพรหม	เมตตาศึกษา รุ่น ๘
๒๒.	นายปรีชา	บัววิรัตน์เลิศ	เมตตาศึกษา รุ่น ๘
๒๓.	นายวิรัช	ใจเสมอ	เมตตาศึกษา รุ่น ๙
๒๔.	นายชุมพล	ชมศิลป์	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๐
๒๕.	นายชาวลิต	คันธวงศ์	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๐
๒๖.	อาจารย์บุญเลี้ยว	หิณศรีสุวรรณ	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๐
๒๗.	นายประสงค์	เลี้ยวหิรัญ	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๐
๒๘.	นายภัทรภณ	พูนลาภยศ	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๐
๒๙.	อาจารย์สุเทพ	ประพันธ์ศรี	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๐
๓๐.	พันเอกเกษม	ทองสิงห์	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๑
๓๑.	นายแพทย์โชติ	นิสูง	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๑
๓๒.	นายจำรัส	มณีวรรณ	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๒
๓๓.	นายแสวงชัย	มูลรัตน์	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๒
๓๔.	นายวิเชียร	เชิดชูตระกูลทอง	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๓
๓๕.	พ.ต.อ.สมสง่า	ชรินทร์	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๓
๓๖.	นายสำราญ	พงษ์ปวง	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๓
๓๗.	พ.ต.ท.เอกรัฐ	พัฒนสมบัติ	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๓
๓๘.	ร.ต.อ.วิเชียร	ผ่องจตุรัส	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๔

๓๙.	นายกิติภัทร	บุญช่วย	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๕
๔๐.	นายเจริญ	พงษ์ศรี	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๕
๔๑.	จ.ส.อ.จรงค์ษ์	บุญเลา	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๕
๔๒.	อาจารย์ไพรัตน์	รัตนดิลกกุล	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๖
๔๓.	นายสุชาติ	อ้อมอารีย์	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๖
๔๔.	นายสมบูรณ์	สมชนะ	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๗
๔๕.	พ.ต.อ.นิรันดร์	นามสุวรรณ	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๘
๔๖.	นายเรวัต	อินตะก้อน	เมตตาศึกษา รุ่น ๑๙
๔๗.	นายสำราญ	จันทะคะรักษ์	เมตตาศึกษา รุ่น ๒๐
๔๘.	นายศตพล	บุญทาคำ	เมตตาศึกษา รุ่น ๒๑
๔๙.	นายสุริยันต์	เรือนสติ	เมตตาศึกษา รุ่น ๒๒
๕๐.	นายสุคำ	ศิริโรจนมณี	เมตตาศึกษา รุ่น ๒๓
๕๑.	นายไชยพร	ผ่องพัทธ์	เมตตาศึกษา รุ่น ๒๔
๕๒.	นายคุณวัฒน์	ขอดคำ	เมตตาศึกษา รุ่น ๒๕
๕๓.	ส.ต.ท.สมเกียรติ	วงศ์สุวรรณ	เมตตาศึกษา รุ่น ๒๖
๕๔.	นายวสันต์	จันทร์ชัย	เมตตาศึกษา รุ่น ๓๑
๕๕.	นายนิรันดร์	จันทร์ชัย	เมตตาศึกษา รุ่น ๓๒
๕๖.	นายชโยธิต	น้ำดอกไม้	เมตตาศึกษา รุ่น ๓๓

ประกาศ

สมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเมตตาศึกษา

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานกึ่งศตวรรษเมตตาศึกษา ในวันเสาร์ที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ เชียงใหม่ ไนท์ ซาฟารี

ด้วยสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเมตตาศึกษา ได้จัดงานคืนสู่เหย้า ชื่องาน “กึ่งศตวรรษเมตตาศึกษา” ฉลองครบรอบ ๕๐ ปี การก่อตั้งโรงเรียนเมตตาศึกษา ซึ่งมีพระเดชพระคุณหลวงพ่อดวงพุดพวงนาราภรณ์ (จันทร์ กุสโล) เป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนเมตตาศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. พบปะสังสรรค์ของศิษย์เก่าพร้อมครอบครัว และครู อาจารย์ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน
๒. เป็นกิจกรรมหารายได้สนับสนุนโรงเรียนเมตตาศึกษา
๓. เป็นกิจกรรมรวมพลังสามัคคี และแสดงศักยภาพศิษย์เก่าเมตตาศึกษาให้เป็นที่ประจักษ์
๔. เพื่อแสดงความกตัญญูต่อหลวงปู่จันทร์ กุสโล และเชิดชูสถาบัน โรงเรียนเมตตาศึกษา
๕. เพื่อเป็นแบบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามแก่ศิษย์เมตตาศึกษา ที่สามารถนำไปยึดถือปฏิบัติต่อไปได้

การจัดงานดังกล่าว ทางสมาคมฯ ได้เรียนเชิญแขกผู้มีเกียรติทั่วจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดใกล้เคียงเข้าร่วมงาน เพื่อเป็นเกียรติต่องานครั้งนี้ ดังนั้นให้การจัดงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงาน ดังนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑	ประธานอำนวยการ	นายอนุพันธ์	โตวัชรกุล
๑.๒	รองประธานอำนวยการ (๑)	อาจารย์สว่าง	โกษารัตน์
๑.๓	รองประธานอำนวยการ (๒)	อาจารย์สนิท	บุญแลน
๑.๔	กรรมการ	อาจารย์เสถียร	นันทวงศ์
๑.๕	กรรมการ	อาจารย์ถวิล	กาวิล
๑.๖	กรรมการ	อาจารย์สินอาจ	ลำพูนพงศ์
๑.๗	กรรมการ	นายธำรงค์เดช	อินทนิเวศน์
๑.๘	กรรมการ	อาจารย์ประเสริฐ	อิทธิพรหม
๑.๙	กรรมการ	อาจารย์ปรีชา	เหลือหงษ์
๑.๑๐	กรรมการ	นายชัยภูมิ	กีฬาแปง
๑.๑๑	กรรมการ	อาจารย์จำรัส	มณีวรรณ
๑.๑๒	กรรมการ	นายสำราญ	จันตะคะรักษ์
๑.๑๓	กรรมการ	นายกิตติภัทร	บุญช่วย
๑.๑๔	กรรมการ	นายสุชาติ	อ้อมอารีย์
๑.๑๕	กรรมการ	นายสัทภัทร	หิรัญพิรุฬห์
๑.๑๖	กรรมการ	นายศตพล	บุญทาคำ
๑.๑๗	กรรมการ	นายโชติวัฒน์	สิทธิปัญญา
๑.๑๗	กรรมการ และเลขานุการ	นายภาณุพงศ์	ไชยวรรณ
๑.๑๘	ผู้ช่วยเลขานุการ	พันเอกอุทัย	ชัยชนะ

๒. คณะทำงาน

๒.๑ ส่วนอำนวยการ

๒.๑.๑	ประธานจัดงาน	พันเอกอุทัย	ชัยชนะ
๒.๑.๒	รองประธานคณะทำงาน (๑)	อาจารย์สินอาจ	ลำพูนพงษ์
๒.๑.๓	รองประธานคณะทำงาน (๒)	อาจารย์ประเสริฐ	อิทธิพรหม
๒.๑.๔	รองประธานคณะทำงาน (๓)	อาจารย์เสถียร	นันทวงศ์
๒.๑.๕	ที่ปรึกษา (๑)	อาจารย์สว่าง	เรืองสวัสดิ์
๒.๑.๖	ที่ปรึกษา (๒)	อาจารย์สว่าง	โกษารัตน์
๒.๑.๗	ที่ปรึกษา (๓)	อาจารย์เจริญ	ตาคำ
๒.๑.๘	ที่ปรึกษา (๔)	อาจารย์อาจ	เชื่อนจินดา
๒.๑.๙	ที่ปรึกษา (๕)	อาจารย์สุทิตย์	ประกรณ์
๒.๑.๑๐	เลขานุการ	อาจารย์ธนกร	นพเกตุ
๒.๑.๑๑	ผู้ช่วยเลขานุการ	นางสาวภักจิรา	เหมะกุล

๒.๒ ส่วนปฏิบัติการ

- ๒.๒.๑ กรรมการฝ่ายสถานที่ และตกแต่งสถานที่
- ๑) นายภัทรภณ พูนลาภยศ
 - ๒) ด.ต.พันชาติ พันธวัง
 - ๓) นายประสงค์ เลียวศิริ
 - ๔) นายชัยภูมิ กีฬาแปง
 - ๕) อาจารย์สุทิตย์ ประกรณ์
 - ๖) นายสุพจน์ สัมพันธ์สภาวะ
- ๒.๒.๒ กรรมการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม
- ๑) พันธทอุดม บุญปั้น
 - ๒) ร้อยตรีวรชาติ อรุณภาส
 - ๓) นายภัทรภณ พูนลาภยศ
 - ๔) นายวิจิต แซ่เตียว
 - ๕) นายสุวัฒน์ ชีวังกูร
 - ๖) นายเรวัตร์ วันทนีย์วงศ์
- ๒.๒.๓ กรรมการฝ่ายพิธีการ เวที ระบบแสงเสียง
- ๑) อาจารย์บุญเฉลียว หินศรีสุวรรณ
 - ๒) พันเอกนเรศวร์ จิตรักษ์
 - ๓) อาจารย์ประเสริฐ อิทธิพรหม
 - ๔) อาจารย์เสถียร นันทวงศ์
 - ๕) อาจารย์สุทิตย์ ประกรณ์
 - ๖) อาจารย์สมเกียรติ สุริยราช
 - ๗) นายสุชาติ รัตน์ไพบูลย์

- ๒.๒.๔ กรรมการฝ่ายดนตรีและการแสดง
- ๑) อาจารย์สมเกียรติ สุริยราช
 - ๒) อาจารย์เสถียร นันทวงศ์
 - ๓) ร.ต.วรชาติ อรุณภาส
- ๒.๒.๕ กรรมการฝ่ายผลิตและแจกจ่ายบัตรเชิญ
- ๑) นายชุมพล ชมศิลป์
 - ๒) อาจารย์ธนกร นพเกตุ
 - ๓) อาจารย์หัสถุมล กันทะพรม
 - ๔) นางสาวภักฉิรา เหมะกุล
- ๒.๒.๖ กรรมการฝ่ายหาสปอนเซอร์ เชิญ และต้อนรับแขกบุคคลสำคัญ
- ๑) อาจารย์ถวิล กาวิล
 - ๒) นายภาณุพงศ์ ไชยวรรณ
 - ๓) พันเอกอุทัย ชัยชนะ
 - ๔) นายนพพร บัวเจตรธรรม
 - ๕) อาจารย์เจริญ ตาคำ
 - ๖) อาจารย์อาจ เชื้อนจินดา
 - ๗) อาจารย์เจริญ วงศ์ชายะ
 - ๘) นายฤชชัย โปธา
 - ๙) คณะครูโรงเรียนเมตตาศึกษา
- ๒.๒.๗ กรรมการฝ่ายโล่ที่ระลึก ของซำร่วย และรางวัลหางบัตร
- ๑) นายอักษร สุนทรเวช
 - ๒) นายสาคร พรหมเสน
 - ๓) อาจารย์สุทิตย์ ประกรณ์
 - ๔) อาจารย์ถวิล กาวิล
 - ๕) นายโชติวัฒน์ สิทธิปัญญา
- ๒.๒.๘ กรรมการฝ่ายโฆษณาและประชาสัมพันธ์
- ๑) อาจารย์สุเทพ ประพันธ์ศรี
 - ๒) อาจารย์อาจ เชื้อนจินดา
 - ๓) อาจารย์สุทิตย์ ประกรณ์
 - ๔) อาจารย์ประเสริฐ อธิพรหม
 - ๕) อาจารย์เสถียร นันทวงศ์
 - ๖) อาจารย์สินอาจ ลำพูนพงศ์
 - ๗) อาจารย์จำรัส มณีวรรณ
 - ๘) นายฤชชัย โปธา
 - ๙) คณะกรรมการตัวแทนศิษย์เก่ารุ่นที่ ๑ - ๔๗
- ๒.๒.๙ กรรมการฝ่ายจัดทำสื่อผสมและงานนำเสนอ
- ๑) อาจารย์สว่าง โกษารัตน์

- ๒) นายชวลิต คັນธวงค์
- ๓) อาจารย์ธนกร นพเกตุ
- ๔) นายโชติวัฒน์ สิริธิปัญญา

๒.๒.๑๐ กรรมการฝ่ายควบคุมงบประมาณ การเงิน และกฎหมาย

- ๑) นายอักษร สุนทรเวช
- ๒) นายอนุพันธ์ โตวัชรกุล
- ๓) อาจารย์ปรีชา เหลืองหิรัญ
- ๔) นางสาวภักจิรา เหมะกุล

๒.๒.๑๑ กรรมการฝ่ายรักษาความปลอดภัย และการจราจร

- ๑) ด.ต.สิงห์คำ เกรื่อนันตา
- ๒) จ.ส.ต.พิเชษฐ์ อริยศักดิ์
- ๓) อาจารย์วิฑูรย์ อุปันโน

๒.๒.๑๒ กรรมการฝ่ายกิจกรรมอื่น ๆ

- ๑) บุษภาพถ่ายหลวงพ่อบุชา
- นายแสวงชัย มุลรัตน์
- อาจารย์เจริญ ตาคำ
- ๒) ถ่ายภาพ
- จ.ส.อ.จรงค์ บุญเลา
- จ.ส.อ.วิเชียร ศรีพระจันทร์
- ๓) ชมไนท์ซาฟารี
- จ.ส.อ.จรงค์ บุญเลา
- ๔) มุมเด็ก
- จ.ส.อ.ประเสริฐ ค่ายาวงค์
- จ.ส.อ.สมหวัง
- ส.อ.อนุพล หลี่แซม
- ๕) บริการโต๊ะ VIP
- พันโทอุดม บุญปิ่น
- ส.อ.อาทิตย์ อินต๊ะ
- ส.อ.เดโชวัตร หลวงฤทธิ์
- พลทหาร ร.๗ ๒๐ นาย
- ๖) บันทึกภาพในบริเวณงาน เพื่อนำเสนอ (ถ่ายทอดสดบนจอภาพ)
- ส.อ.ธชายุทธ คำมีผล
- ส.อ.ภัทรารุช ณ เชียงใหม่
- พลฯ ชนกานต์
- พลฯ ชนพล ชนกิจ
- ๗) ลงทะเบียนและบริการทั่วไป
- ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๔๔

- ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๔๕
- ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๔๖
- คณะกรรมการนักเรียนโรงเรียนเมตตาศึกษา

๒.๒.๑๓ ฝ่ายกองอำนวยการจัดงาน

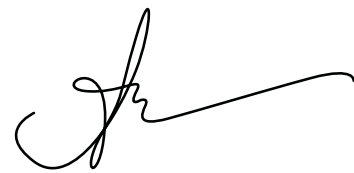
- ๑) พันเอกอุทัย ชัยชนะ
- ๒) พันเอกนเรศวร์ จิตรักษ์
- ๓) นายภาณุพงศ์ ไชยวรรณ
- ๔) นายอักษร สุนทรเวช
- ๕) พันโทอุดม บุญปิ่น
- ๖) อาจารย์ถวิล กาวิล
- ๗) อาจารย์เสถียร นันทวงศ์
- ๘) จ.ส.อ.ประเสริฐ คำยาวงศ์
- ๙) จ.ส.อ.จรงค์ บัญเภา

๓. ส่วนสนับสนุน

๓.๑	ฝ่ายแรงงาน	พันเอกอุทัย	ชัยชนะ
๓.๒	เครื่องมือสื่อสาร	อาจารย์คุณวัฒน์	ขอดคำ
๓.๓	ระบบแสงสีเสียง	อาจารย์สมเกียรติ	สุริยราช
๓.๔	ซุ้มอาหาร เต้นท์ โต๊ะ เก้าอี้	ด.ต.พันธชาติ	พันธวัง
๓.๕	การปฐมพยาบาล	นายเจริญ	พงษ์ศรี

ให้คณะกรรมการแต่ละฝ่ายทำหน้าที่ แนะนำ ให้คำปรึกษา เพื่อให้งานคืบสู่เหย้า “กิ่งศตวรรษเมตตาศึกษา” ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

นายอนุพันธ์ ไทวัชรกุล
(นายกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเมตตาศึกษา)

ผู้ให้การสนับสนุนงาน “กึ่งศตวรรษเมตตาศึกษา”

๑. หม่อมหลวงปนัดดา	ดิศกุล	ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
๒. ดร.อุตรพันธ์	จันทร์วิโรจน์	ประธานสโมสรเชียงใหม่เอฟซี
๓. คุณทัศนีย์	บุญอุปกรณ์	นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่
๔. คุณทัศนีย์	บุญอุปกรณ์	
๕. คุณประพันธ์	บุญอุปกรณ์	
๖. ผู้บังคับการกรมทหารราบที่ ๗		
๗. ผู้บังคับการหน่วยเฉพาะกิจกรมทหารราบที่ ๗		
๘. พลเอก ดร.พิชาญเมธ	ม่วงมณี	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่
๙. พลตรีสุรเชษฐ์	ชัยวงศ์	รองแม่ทัพภาคที่ ๓
๑๐. พลตรีเกษม	ธนาภรณ์	ผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ ๔
๑๑. พลตรีปรากร	ชลยุทธ	ผู้บัญชาการกองกำลังผาเมือง
๑๒. พลตรีประตินันท์	สายหัสดี	ผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๓๓
๑๓. พลตำรวจโทชัยยะ	ศิริอำพันธ์กุล	ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕
๑๔. พลตำรวจตรีสมศักดิ์	จันทร์พิงค์	ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่
๑๕. พันเอกสายัณห์	เมืองศรี	ผู้บังคับการกรมรบพิเศษที่ ๕
๑๖. พันเอกโกศล	ประทุมชาติ	รองผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๓๓
๑๗. พันเอกโอม	สิทธิสาร	เสนาธิการมณฑลทหารบกที่ ๓๓
๑๘. พันเอกวิสิทธิ์	เดชสกุล	รองเสนาธิการมณฑลทหารบกที่ ๓๓
๑๙. พันเอกอโณทัย	ชัยมงคล	หัวหน้ากองกิจการพลเรือนมณฑลทหารบกที่ ๓๓
๒๐. พันเอกธีระ	ผดุงสุนทร	ผ.บ.ศฝ.มทบ. ๓๓
๒๑. พันเอกจิตติวัตร	ศรีสุวรรณ	สัสดีจังหวัดลำพูน
๒๒. พันเอกเชิดชัย	สุคนธ์สิงห์	ผู้บังคับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ๓๖
๒๓. พันเอกพัฒนา	มาตรมงคล	ผู้อำนวยการศูนย์ข่าวยาเสพติดกองทัพอากาศที่ ๓
๒๔. พันโทณรงค์ฤทธิ์	ปาณิกบุตร	ผู้บังคับการกองพันทหารราบที่ ๑ กรมทหารราบที่ ๗
๒๕. พันโทชายแดน	กฤษณสุวรรณ	ผู้บังคับกองพันทหารราบที่ ๒ กรมทหารราบที่ ๗
๒๖. พันเอกเจษฎา	เงินกอบทอง	ผู้บังคับกองพันทหารราบที่ ๕ กรมทหารราบที่ ๗
๒๗. พันโทวรา	อุตรพงษ์	ผู้บังคับกองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๗
๒๘. พันโทยุทธพงศ์	เพื่อนฝูง	ผู้บังคับกองพันพัฒนาที่ ๓
๒๙. พลตำรวจตรีสมพล	อัครเดโชชัย	ผู้บังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค ๕
๓๐. พล.ต.อรรถเดช	ครุฑเวช	ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาปิโตรเลียมภาคเหนือ
๓๑. พ.ต.อ.ยุทธพล	แก้วเจริญ	ผกก.ตชด. ๓๓
๓๒. พ.ต.อ.ภาณุเดช	บุญเรือง	รอง ผบก.ภ.จว.ช.ม.
๓๓. พ.อ.ปณิธาน เกแก้ว		
๓๔. พันเอกอรรถพร	เป่าประจักษ์	เสนาธิการศูนย์สงครามพิเศษ
๓๕. พันเอก นพพร	เรือนจันทร์	เสนาธิการกองพลทหารราบที่ ๔

สมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเมตตาศึกษา
๑๐๓ ถนนพระปกเกล้า ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
๐๕๓-๘๑๔๕๓๐, ๐๘๑-๑๑๑๖๓๔๙ <http://www.mettaalumni.com>